

Exlibris
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

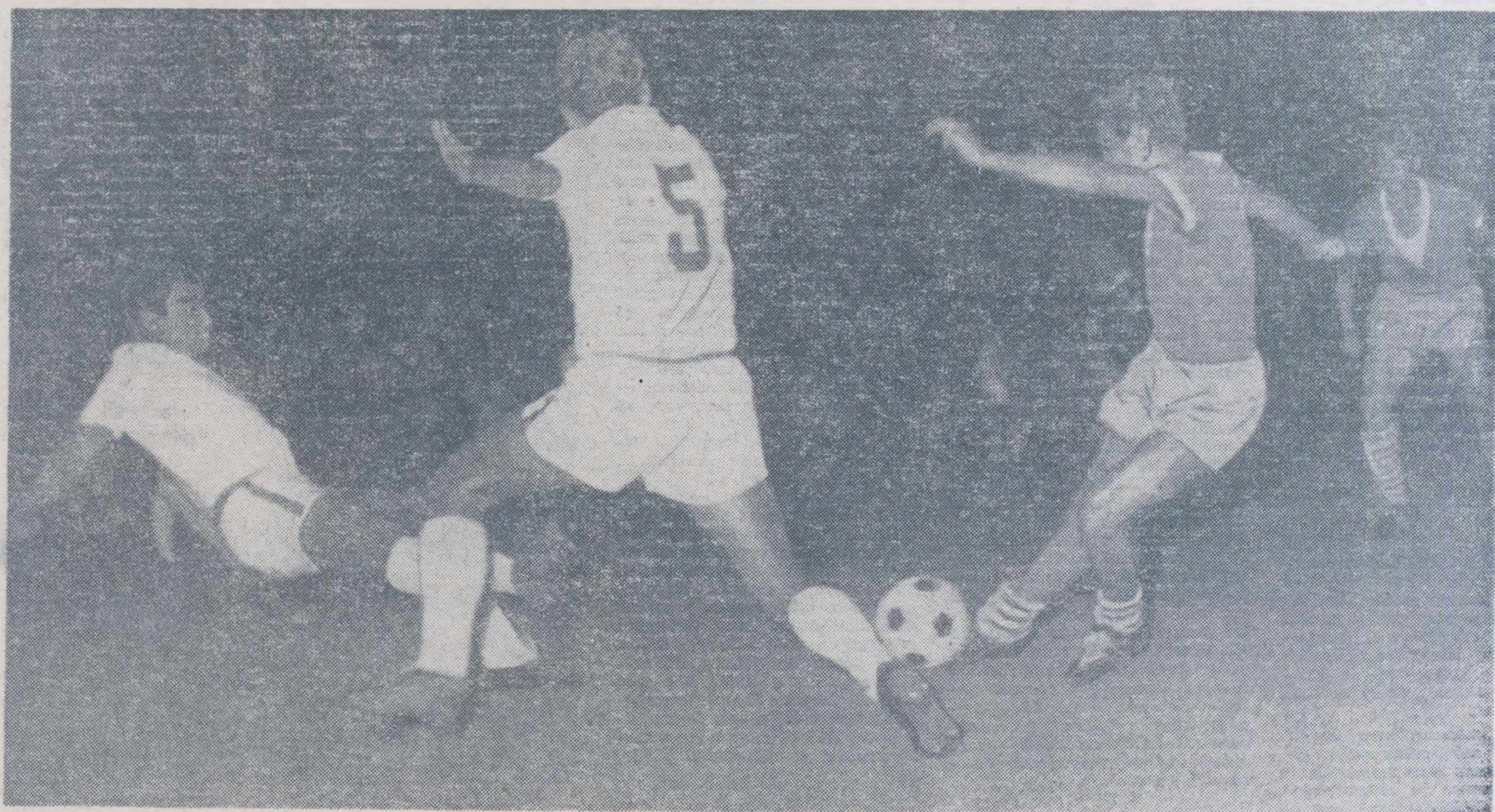
Revistă săptămînală

ANUL III

113

JOI
25 IULIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

PE CÎND MECIURI ÎN NOCTURNĂ ȘI PE STADIONUL „23 AUGUST”?

Reflectoarele de pe stadionul Republicii luminează din ce în ce mai greu terenul de joc. Întîlnirea de duminică seara dintre echipela Progresul și Portuguesa din Rio de Janeiro (în imaginea de mai sus un atac la poarta oaspeților) a fost urmărită cu dificultate de cele câteva mii de spectatori. Pînă nu demult, capacitatea insuficientă a stadionului Republicii împiedica organizarea în noaptea a unor meciuri interne și internaționale importante, acum se adaugă și slăbirea iluminatului (e nevoie de înlocuirea instalației), reactualizîndu-se acut necesitatea înzestrării stadionului „23 August” cu instalație de noaptea. Știm că există dificultăți importante în realizarea mai înainte de 1971 a dotării acestui stadion cu aparataj modern de iluminare, dar este necesar să fie depuse toate diligențele pentru ca forurile superioare să facă o excepție și să rezolve în 1969

această importantă doleanță a fotbalului. De mulți ani, în străinătate, majoritatea întîlnirilor internaționale se joacă în noaptea. Jucătorii noștri neobișnuiți cu activitatea la lumina reflectoarelor sînt handicapați în meciurile pe care le susțin peste hotare. În cinci luni ale anului se pot organiza la noi partide de campionat în noaptea, fapt care ar atrage un număr sporit de spectatori. Aceștia ar veni bucuroși seara la fotbal, evitînd, ca și jucătorii, canicula zilelor de vară. S-ar putea aduce mari echipe străine, afliiența de spectatori ar crește, sumele investite în instalația de noaptea s-ar amortiza în 3—4 ani, și, ceea ce este mai important, fotbalul nostru ar avea un imens folos.

Foto : T. ROIBU

**RAPID ÎȘI ANALIZEAZĂ
POSIBILITĂȚILE PENTRU
NOUL CAMPIONAT**

**EXISTĂ ÎNTR-ADEVĂR UN
„SECRET AL LUI KIRCHRAT”?**

**REPORTERII NOȘTRI ÎN „CULI-
SELE” A 5 ECHIBE DIVIZIONARE A**

**FEOLA NE EXPUNE
PUNCTUL SĂU DE VEDERE**

**CONSFĂTUIRI PE JUDEȚE
CU ACTIVELE DE OFICIALI,
ANTRENORI ȘI JUCĂTORI**

Începînd cu aceste zile și pînă la 3 august, Federația română de fotbal va organiza consfătuiri pe județe în problemele actuale ale acestui sport, îndrumări și instrucțiuni cu privire la începerea noului an competițional.

La aceste consfătuiri vor participa membrii consiliilor județene de educație fizică și sport, membrii comisiilor județene de fotbal, președinți și secretari ai cluburilor și asociațiilor sportive cu secții de fotbal, antrenori și jucători ai echipelor divizionare A, B și C. La întîlnirea cu jucătorii divizionari, vor fi invitați și fotbalistii din campionatele județene.

La fiecare consfătuire vor fi, de asemenea, prezenți membri ai Consiliului național de educație fizică, membri ai biroului și comitetului federal al F. R. Fotbal.

Printre principalele obiective ale acestor consfătuiri vor fi concluziile consfătuirilor antrenorilor, organizarea temeinică a activității fotbalistice în județe, întărirea muncii de instruire, disciplină și educație la echipele de toate nivelele.

**ANTRENORII SE VOR ÎNȚÎLN
DIN NOU LA BUCUREȘTI
LA 5 AUGUST**

**ȘTIȚI CINE ESTE AKADEMISK?
O CAMPIOANĂ... DINTR-O
COMUNĂ**

**JUNIORII ROMÂNI, DIRECT
ÎN TURNEUL FINAL U. E. F. A.**

INTERVIU CU BECKENBAUER

SE APROPIE STARTUL

SÎNT PREGĂTITE SCENELE VIITOARELOR DISPUTE?

Expunerea de motive, sau rațiunea micro-anchetei noastre, realizată cu ajutorul corespondenților rațiunii, ar putea fi punctată concis astfel: ● Oricând, câteva rânduri în plus prin care să reliefați, încă o dată, situația necorespunzătoare — conlative și calitative — a terenurilor noastre de fotbal, nu strică nimănui, deoarece ea rămâne o problemă de prim ordin. ● Noua ediție a campionatelor republicane se apropie cu pași repezi și, ca atare, scenele viitoarelor dispute trebuie să fie bine puse la punct. ● Mărimdu-se numărul echipelor din cele trei divizii naționale, implicit se va mări și frecvența jocurilor disputate pe terenurile existente; în același timp, alte terenuri noi vor trebui să fie omologate și întreținute corespunzător pentru a găzdui meciuri importante, în ansamblul mișcării noastre fotbalistice numărul acestora crescând.

● RELATĂRI PE POZITIV DAR...

STAIU BALOI, corespondentul nostru din Valea Jiului ne scrie că „foarte recent, la Grupul școlar minier din Lupeni a avut loc festivitatea de inaugurare a unui frumos stadion de fotbal cu anexe-pistă de atletism și secție pentru sărituri și aruncări”.

„Vești îmbucurătoare despre amenajări sau reamenajări ale unor terenuri necorespunzătoare ne-au transmis, în ultimele săptămâni și CAROL GRUIA (stadionul „Tractorul” din Brașov și terenul din Poiana Brașov cărui a se vor construi tribune), GHEORGHE MANAFU (revalorificarea unor terenuri „uite”, de pe raza municipiului Turnu-Severin), D. DIACONESCU (la stadionul din Copou se lucrează la drenaj, rămânând de văzut dacă până la 11 august se vor termina respectivele amenajări, pentru că, ținând cont de ritmul lor, nu se prea întrevăde o astfel de posibilitate), ILIE GHÎȘA (omologarea, pe raza județului Bihor, a unor terenuri ca cele din Vasău, Nusfalău, Diosig și Marghita, construirea bazelor sportive din Aleșd și cea de la Institutul pedagogic din Oradea; de asemenea fiind prevăzute pentru viitorul apropiat și alte patru terenuri.

● LA TELEFON ARADUL

Din orașul de pe malurile Mureșului ne-a chemat la telefon cel mai „revoltat” dintre corespondenții noștri, M. MITELĂNU: „Am așteptat ca, după căderea cortinei asupra partidelor barajului, să se facă totuși ceva. Nimic. Nimeni n-a mișcat un deget. Cum să nu te revolte faptul că un oraș cu două echipe în Divizia A să nu aibă un stadion corespunzător? La Timișoara, Craiova, Constanța, Bacău, Iași, Brașov, Cluj, există stadioane frumoase, mari. Orașul lui Petșchovschi, Farmati, Mercea, Dumitrescu, nu se poate lăuda cu un astfel de stadion. Cum să nu te revolte pasivitatea de care dau dovadă, în această privință, atît uzinele textile și de vagoane, cit și forurile județene și

municipale? Vagonul, echipa promovată, în acest an, în Divizia A, pur și simplu nu are teren. E un caz unic. Joacă pe stadionul C.F.R. cu gazon destul de bun, dar fără tribune corespunzătoare. Pe locul fostei peluze s-au depozitat niște materiale pentru construirea unei tribune de câteva mii de locuri. Stau acolo de o jumătate de an fără să se atingă cineva de ele. Nu, singură nu se va ridica tribuna respectivă! Al treilea teren arădean — Gloria — este lăsat în paragină.

Concluzii: Poate că edilii Aradului, chiar dacă nu sînt amatori de sport, ar trebui să se gîndească la un stadion mai acătării; singurul oraș de provincie cu două echipe în prima divizie a țării are nevoie de un astfel de stadion. Punct.

● O FLOARE RARĂ

„In orașul Galați — ne semnalează T. SIRIOPOL — activează 8 echipe în campionatele B, C și județean, 10 formații de juniori, un centru de antrenament, plus echipele din campionatul municipal (seniori, juniori și școlari). E firesc să te întrebi: există condiții optime pentru pregătirea în bune condiții a acestor echipe?”

Răspunsul la întrebarea de mai sus nu are darul să încînte pe nimeni. La ora actuală există în Galați un singur stadion corespunzător — cel al Politehnicii „Dunărea”, cu o capacitate de peste 15.000 locuri se află într-o stare deplorabilă: teren necorespunzător (denivelat, fără gazon) cabine murdare, împrejurime ca și inexistentă. La fel se prezintă și terenul „Ancora”. De altfel, peste puțină vreme, acesta va fi dezafectat intrînd în zona de extindere a șantierelor. În Galați mai sînt încă zece terenuri simple dar cărora, din nefericire, nu li se acordă nici cea mai mică atenție din partea asociațiilor care dispun de ele. Sînt lăsate în voia soartei!

Concluzii: La Galați deci, o singură floare — stadionul Politehnicii; cu... buruienile despre care ne scrie corespondentul nostru, nu poate veni primăvara pe meleagurile fotbalului gălațean.

CUM ÎȘI ÎNȚIMPINĂ „GAZ METAN” JUBILEUL?

Timp de două decenii, asociația sportivă „Gaz metan” Medias și-a păstrat un nealterat prestigiu, echipa sa de fotbal fiind bine cunoscută în campionatul Diviziei B, emițînd cite o dată pretenții chiar pentru promovarea în „A”. Și iată, tocmai în anul în care asociația urmează să sărbătorească jubileul celor douăzeci de ani de activitate, echipa de fotbal Gaz metan Medias face un pionaj, stîindu-se pe locul 13, care a împins-o în lupta de baraj pentru menținerea în „B”.

Căror cauze se datorează o atît de nedorită situație?

NUMAI TURNEUL ESTE DE VINĂ!

„Sondajul” nostru a cunoscut o arie largă: conducătorii ai asociației, membri ai secției de fotbal, oficialități, dar și cetățeni, iubitori ai fotbalului și a pripi susținători ai echipei.

„La sfîrșitul turului, echipa se clasase pe locul V — ne relatează GRIGORE POPA, secretar al Comitetului de partid al municipiului Medias. S-a crezut că o răsplătă binemerită pentru acest loc poate fi efectuarea unui turneu în R.D.G., din care jucătorii noștri sînt trăgă reale învătăminte. După acest turneu, echipa n-a mai mers...”

O primă sedință de analiză voia să acrediteze concluzia că numai turneul ar fi de vină pentru slaba performanță a echipei în retur... Este foarte adevărat, cele trei înfrîngeri au avut, desigur, repercusiuni negative, asupra jucătorilor atît pe plan moral, cit și fizic. Dar, numai turneul să fie, oare, cauza procesului de involuție a echipei?

Lipsa de preocupare a conducătorilor asociației și dezinteresul secției de fotbal pentru bunul mers al echipei, lanțul nefirist al actelor de indisciplină, apa-

● SCIRȚIE DIN INCHEIE- TURI

Muzeograful bucureștean GHEORGHE VASILESCU, după cum ne mărturisea, cu oarecare timiditate, și-a luat inima în dinți cînd, vizitîndu-ne la redacție, a început să-și verse năduful pe acei oameni care, dînd dovadă de o condamnabilă indiferență, lasă în paragină terenuri pentru care s-au cheltuit zeci de mii de lei, sute de mii de ore de muncă patriotică. „Căutați să treceți în revistă terenurile de pe marginea lacurilor bucureștene și vă veți convinge. Baze sportive ca „Electra”, „Sirena”, cea din serg. Nuțu Ion, ca să amintesc numai cîteva, scirție din incheieturi și vor dispărea curînd dacă nu li se va aplica un tratament eficient...”

Concluzii: Nu le mai înserăm aici; prea sînt cunoscute aceste aspecte în Capitală; prea le-am evidențiat de atîtea ori; prea lovesc în opacitatea unor oameni care aplică principiul... struțului.

● PRIMUL PAS AL IESIRII DIN IMPAS

„Pînă nu de mult Oradea dispunea de 14 terenuri omologate. Au mai rămas șapte! Pe acestea se dispută meciurile a peste 30 de echipe, cite ființau în prezent în orașul nostru. — ne scrie corespondentul ILIE GHÎȘA. Terenuri ca Interindustrial, Rapid, Avîntul, Salca etc. au fost desființate. În locul lor n-a apărut nimic. Nu e de mirare deci că și întreținerea celor care mai există lasă mult de dorit. Terenurile stadioanelor Crișana, Tincretului, Unirea și Voinea prezintă un ridicat grad de uzură, sînt denivelate. Și totuși, edilii Oradei și-au dat seama de greșeala în care au perpetuat ani de zile trecînd, în ultimul timp, la inițierea unor măsuri eficiente prin care să iasă din impas.

Concluzii: Una singură. Mai bine mai tîrziu decît niciodată!...

Si cu aceasta, nu ne-am încheiat raidul pe terenurile de fotbal. Rugăm și pe ceilalți corespondenți ai noștri să ne comunice în scris sau telefonic cit mai repede cu putință situațiile în care se află bazele sportive din localitățile lor. Așteptăm relatări de la Pitești, Sibiu, Baia Mare, Tg. Mureș, Ploiești, Bacău și de la toți cei care vor să ne scrie despre nenumăratele aspecte privind pregătirea întreprinse pentru buna desfășurare a campionatelor.

L. DUMITRESCU

FL. MITRA — București: Vă place foarte mult fotbalul; spuneti că aveți excelente aptitudini pentru postul de portar; că jucați în echipa școlii. Cum se ajunge la un club? Foarte simplu. Parcurînd distanța pînă la sediul celui spre care optați și adresîndu-vă celor care se ocupă cu diferite trialuri, selecții, antrenamente etc. Totul e sa nu vă dați bătut de la prima încercare.

GR. CODITA — Tg. Jiu: Nu, România n-a ajuns niciodată în finala campionatului mondial. Cît de fericiți ar fi selecționerii ca echipa noastră să ajungă măcar printre cele 16 calificate pentru turneul final...

L. CERMIAN — Oradea: Echipa care au cîștigat în același an și cupa și campionatul? Desigur: Steaua, apoi formația dvs. preferată — Dinamo — și U.T.A., pe vremea cînd era o mare echipă.

M. PAUN — com. Chirafel-Galați: Ce se întîmplă cu Varga? De ce nu mai apare în formația dinamoviștilor? Oare nu cumva? ...Nu tovarășe Paun! Varga n-a mai jucat în ultimele partide ale bucureștenilor deoarece a fost indisponibil, fiind lovit. Lui Dumitrache puteți să-i scrieți pe adresa clubului său: șos. Ștefan cel Mare nr. 9.

A. ANGHELESCU — Tg. Mureș: Antrenorul băcăuanilor, Nicușor, este bucureștean. Care dintre jucătorii Politehnicii Iași sînt ieșeni, sau din fosta regiune Iași? Mircea Constantinescu s-a născut la Tecuci, Romila la Huși, Vornicu și Lupulescu la Pașcani, Cuperman este originar de la Podul Iloael, Gavrilă și Andriole din Iași.

D. FRIPCEA — student, Cluj: Adresa clubului Steaua: calea

Plevnei nr. 114. Jucătorul cu cea mai multe selecționări în națională: Bodota. Cel mai bun portar al nostru? La această întrebare e mai greu de răspuns. Unii îl consideră pe David, alții pe Voinescu. Și la fel de buni au fost Zomberi, Pavloviel, Justin, Petrică Rădulescu. Fotbalul nostru a avut și, trebuie să recunoaștem are și în prezent portari buni!

V. DUMITREIU — Craiova: A.C. Milan, cîștigătoare a campionatului italian, va participa firește în „Cupa campionilor europeni”. În „Cupa cupelor” va fi prezentă echipa F.C. Torino, recent învingătoare în turneul final al celor patru: Internazionale, A.C. Milan, Bologna și Torino. Puteti scrie jucătorilor Riveri și Prati pe adresa clubului A.C. Milan.

ION MAIER — București: Într-adevăr, în articolul respectiv s-a strecurat o inexactitate. Nu e vorba de vicierie a rezultatului, așa după cum fusesem informați ci de lipsă de curaj în luarea unor măsuri severe care să contribuie la desfășurarea în bune condițiuni a respectivei paride. Dar și acest aspect este destul de grav.

EUGEN TUTU — Petroșeni: Iată că vă răspundem mai repede decît vă așteptați: nu Năsturescu, ci Seceleanu a înscris în poartă echipei Lokomotiv Sofia golul anulat de arbitru ture pe motiv de ofsaid. Oricum, eu cel gol sau fără, în momentul respectiv, cînd mai rămăsese foarte puțin timp pînă la fluierul final, Rapid era deja posesoarea trofeului acordat echipei cîștigătoare a Campionatului feroviar european de fotbal.

UN GRUP DE SUPTORTERI AI ECHIIPEI NAȚIONALE — Intorsura Buzăului:

Nici una din cele două „tahere”, în care v-ați împărțit, nu are dreptate. Cupa „Jules Rimet” este transmisibilă. Va rămîne definitiv în posesia echipei care o va cîștiga de trei ori, indiferent cum, consecutiv sau alternativ. Pînă în prezent, șanse mari în realizarea acestei tentative au Italia, Uruguay și Brazilia. E clar, nu? În al doilea rînd, nu echipa care va cîștiga definitiv trofeul va fi obligată să pună altul în joc. Sarcina aceasta revine F.I.F.A.-ei.

ÎNVIINGĂTORI MERITUOȘI

Prahova Ploiești, recent promovată în Divizia C, este cîștigătoare a campionatului interjudețean Prahova-Dîmbovița-Buzău. În dubla întîlnire cu învingătoarea seriei Vest — Caraimanul Bușteni, ploieștenii au terminat la egalitate (0—0) partida de la Bușteni și au învins cu 4—0 la Ploiești.

Foto: I. POPESCU

DIN ȚARĂ

Preconizată și „organizată” de C.J.E.F.S. și ziarul „Flacăra Iașului”, competiția „Cupa cartierelor” a stîrnit, atenția unui mare număr de copii. Au fost înscrise 16 echipe care, în acest fel, vor desfășura o activitate organizată pînă în jurul datei de 10 august.

Foarte mulți părinți și-au dat adreziunea la această competiție, alcătuiind, alături de puștii care nu joacă, infocate galerii. Numeroase premii vor fi oferite după disputarea tuturor jocurilor: Cupa celui mai eficient, cea mai bună extremă, cel mai bun portar etc.

D. DIACONESCU
corespondent

Din inițiativa asociației „Industria Ilini” Timișoara a fost organizat un campionat pe oraș de minifotbal la care și-au dat adreziunea mai multe asociații: D.S.A.P.C., Electrometal, Turbina, I.P.C. și altele. Jocurile se desfășoară tur-retur, sistem campionat, iar cîștigătorii vor primi o cupă oferită de asociația Industria Ilini. La jocuri au drept de participare salariații întreprinderilor înscrise în competiție și care nu sînt legitimați la vre-o asociație și nu au participat în vreun campionat oficial. Echipele sînt formate din 7 jucători. Inițiativa s-a dovedit destul de atrăgătoare, deoarece la fiecare joc participă sute de spectatori.

C. CRETU
corespondent

ESTE VORBA DOAR DE UN „SECRET AL LUI KIRCHRAT“?

Relatările din presă despre ineditul antrenamentului făcut cu lotul reprezentativ de fotbal, la Snagov, de către antrenorul Peter Kirchrat din R.F. a Germaniei, dar mai ales declarația făcută de jucătorul Barbu și alți selecționabili revistei noastre cu privire la efectele metodei specialistului german, au produs un interes deosebit printre cititorii noștri care ne-au scris, solicitându-ne suplimente de informații. Oaspetele Federației noastre a plecat, după cum se știe, foarte repede, astfel că o detaliere din partea acestuia nu a mai fost posibilă.

În fapt, despre ce este vorba? Tehnica pregătirii fizice și de antrenament cu mingea s-a deosebit de procedeele obișnuite ale antrenorilor noștri prin varietate, prin captarea interesului jucătorilor. Aceștia au lucrat cu multă plăcere, deși eforturile erau importante, s-au simțit bine după antrenament, ca abia după aceea să resimtă oboseala care i-a obligat la odihnă. Jucătorii au rămas surprinși, fiindcă de obicei, ei suferau mai greu eforturile în antrenament.

Care să fie „secretul lui Kirchrat“? Curând am făcut o legătură între metoda de antrenament a antrenorului german și metoda de lucru, mai bine spus similitudinea aceluiași efecte, de acum 12 ani a profesorului de educație fizică Victor Cojocaru, în activitatea acestuia cu jucătorii echipei C.C.A. Pe atunci, pe lângă antrenori, funcționa și profesorul Cojocaru care se ocupa cu pregătirea fizică a jucătorilor. Apoi, el a fost important în consolidarea acelei echipe de care ne amintim cu toții, C.C.A. din perioada deceniului trecut.

L-am întâlnit zilele trecute pe prof. Cojocaru pe culoarele Consiliului național de educație fizică și sport, al cărui consilier a fost numit de curând. Bineînțeles că discuția despre acest subiect ne-a monopolizat repede revederea noastră.

— Am citit numai relatări despre antrenamentul lui Kirchrat, ne-a spus prof. Cojocaru. Regret că nu am avut posibilitatea să-l văd la lucru, fiindcă așa fi putut să constat în ce măsură s-au modernizat exercițiile unor principii de pregătire fizică a fotbalistilor pe care le-am aplicat și eu la timpul potrivit cu jucătorii de la C.C.A.

— Deci nu-i vorba de nici un secret.

— Nu este secret de îndată ce orice profesor de educație fizică cu o bună pregătire poate proceda în așa fel încât să angreneze pe nesimțite jucătorii la eforturi. Consider

că majoritatea antrenorilor noștri comit o greșală importantă, aceea de a angrena cu prioritate și uneori exclusiv în antrenament doar partea inferioară a corpului, picioarele fotbalistilor.

EFORTUL TREBUIE REPARTIZAT EGAL ÎN ORGANISM, CU ALTERNAREA REGIUNILOR ȘI ORGANELOR PE CARE LE SOLICITĂ, ÎN AȘA FEL ÎNCÎT ÎN TIMP CE UNELE PARTI ALE CORPULUI JUCAȚORILOR SÎNT ÎN ACTIVITATE, ALTELE

UNELE PRECIZĂRI ȘI PROPUȘII DUPĂ O CONVORBIRE CU PROFESORUL VICTOR COJOCARU, UNUL DIN FOȘTII ANTRENORI AI C.C.A.

SE ODIHNESC. ÎN ACEST MOD REPARTIȚIA ESTE JUDICIOASĂ FĂCUTĂ, JUCAȚORII NU OBOESC ÎN TIMPUL ANTRENAMENTULUI, ÎL FAC CU PLĂCERE ȘI ABIA DUPĂ ACEEA ÎNTREGUL CORP CERE DREPTUL LA ODIHNĂ RESIMȚIND O OBOSEALĂ SUPTABILĂ.

— Barbu a lăudat mult efectul imediat al încălzirii. După 10 minute, a spus el, mușchii mei erau moi, gata de intrat în joc.

— Încălzirea are o mare importanță. Ea urmărește să pună în funcție întregul organism în scopul de a deveni repede capabil de randament maxim. Pe lângă meșteșugul an-

trenorului un rol important îl are tipul de jucător, constituția lui. De pildă, pentru Apolzan erau suficiente 10 minute de încălzire, lui Alexandrescu îi trebuiau minimum 30 de minute din cauza structurii morfologice deosebite.

Barbu a fost încântat de încălzire pentru că el este un tip apropiat de Apolzan, apoi el a înțeles bine ce a vrut Kirchrat și a executat bine și conștiincios, deoarece Barbu este și profesor.

— Prin urmare încălzirea trebuie făcută diferențiat (și nu prea se face), iar jucătorul are un rol hotărâtor deoarece trebuie să execute exercițiile de încălzire cu multă conștiinciozitate.

— Neîndoios. Antrenorii și jucătorii de clasă urmăresc ca musculatura să devină elastică, suplu înainte de meci.

— Nu putem decât să constatăm o rămânere în urmă și în domeniul aplicării unor principii fundamentale în pregătirea fizică a jucătorilor, de îndată ce constatăm, și meciul recent cu Olanda a fost edificator, lipsa de potențial fizic a celor mai buni jucători români. Acum s-a hotărât mărirea volumului de lucru în antrenament.

— Măsura este justificată, având în vedere observațiile generale, dar nu trebuie dată uitării intensitatea cu care se face antrenamentul. Volumul poate fi și mai redus dacă intensitatea este bine dozată, dacă nu se risipește energie inutil. Dacă jucătorii simt efectele bune ale antrenamentului, atunci se poate lucra foarte bine cu ei.

Îată deci că Kirchrat n-a revoluționat, așa cum s-a crezut la început, antrenamentul, ci a aplicat unele principii fundamentale, uitate de antrenorii noștri, bineînțeles, așa cum a observat profesorul Victor Cojocaru, cu aplicații moderne impuse de adâncirea acestor principii și scurgerea timpului.

Colegiul central de antrenori, în pasivitatea lui, n-a observat la timp degradarea antrenamentelor, lipsa lor de concordanță cu metodele moderne îmbunătățite. De nenumărate ori s-a constatat incapacitatea fizică a multor jucători, a multor echipe lipsite de rezistență și, implicit a echipei naționale, dar cauzele n-au fost arătate cu curaj. A trebuit să vină Kirchrat ca să se constate că selecționabilii noștri nu pot rezista unui program de antrenament normal pentru fotbalistii din alte țări, a trebuit să aflăm acum că sint neglijate principii de bază ale pregătirii fizice și să constatăm că ani buni s-au pierdut și în această privință. Nu vom putea aplica bine nici un fel de joc, cit de constructiv l-am dori, și nici o metodă cu orice fel de șaradă a cifrelor, dacă fotbalistii noștri nu vor fi capabili să joace activ 90 de minute, să devină rezistenți, atletici.

La 5 august, antrenorii de Divizie A se intrunesc din nou. Va fi târziu, dar mai preferabil decât deloc, să se discute această latură atât de importantă a antrenamentului, la care să participe și specialiștii ai pregătirii fizice, pentru confruntare de opinii cu antrenorii.

Aurel C. NEAGU

SPERĂM CĂ MĂSURILE NU VOR RĂMÎNE PE HÎRTIE

Așa cum am mai subliniat în coloanele noastre, consfătuirea organizată recent, la Snagov, de către F.R.F. fotbal cu antrenorii echipelor divizionare A și B s-a dovedit, sub multe aspecte, utilă.

Recent, F.R.F. a dat publicității o serie de concluzii ale consfătuirii, judicioase formulate, menite a servi la îmbunătățirea calității pregătirii jucătorilor noștri.

Mai întâi, însă, se arată că nivelul necorespunzător al fotbalului nostru se datorește mai ales unor cauze care țin de PROCESUL DE ÎNSTRUIRE, dintre care se enumeră:

— volumul de lucru afectat instruirii jucătorilor este mult sub nivelul celui folosit de jucătorii de peste hotare, din țări cu fotbal avansat;

— numărul scăzut al repetării exercițiilor cu intensitate maximă;

— structura exercițiilor folosite în antrenament este departe de fazele frecvent solicitate în joc, ceea ce imprimă instruirii un caracter relativ îndepărtat de cerințele concrete ale jocului modern;

— mulți jucători nu ating o capacitate de efort corespunzătoare, din cauză că se eschivează de la cerințele severe ale pregătirii; în plus, viața dozordonată a unor fotbalisti face ineficiente realizările în cadrul antrenamentelor și jocurilor;

— preocuparea multor antrenori spre aplicarea consecventă a metodelor moderne de antrenament este influențată negativ de faptul că ei își irosesc munca în numeroase treburi administrativ-orga-

nizatorice, care ar reveni în mod normal secțiilor.

Toate aceste slăbiciuni se explică și prin faptul că organele de specialitate ale F.R.F. și cele în subordine n-au controlat sistematic conținutul instruirii jucătorilor și nici n-au tras la răspundere cadrele chemate să ridice nivelul pregătirii fotbalistilor.

În această situație, F.R.F., colegiul de antrenori, antrenorii de Divizia A și B își vor concentra atenția spre o serie de obiective, din care reținem pe cele mai importante.

Se impune în primul rând mărirea volumului de lucru (antrenamente și jocuri) al echipelor de A la cel puțin 14 ore săptămânal, în ciclurile cu un joc și la 9 ore, în ciclurile cu două jocuri. (În perioada pregătitoare, se recomandă să se ajungă chiar la 16-20 de ore de lucru săptămânal). Aceste ore nu trebuie aplicate dogmatic; uneori, corespunzător cerințelor nemijlocite ale pregătirii, ele pot fi diminuate sau sporite.

Se va acorda atenție exersării eforturilor tipice jocului de fotbal și anume efectuării unor exerciții cu efort maximal și sub-maximal cu o durată de 25-35 sec. Asemenea eforturi se fac în meciurile importante de circa 120-150 de ori, în timp ce jucătorii noștri le susțin de numai 40-50 de ori, ceea ce împune cuprinderea lor în antrenament în mod progresiv.

Comisii speciale alcătuite în acest sens, vor testa capacitatea tehnică și de efort a jucătorilor, pe care-i vor supune unor probe și norme de control.

Concluziile consfătuirii mai arată că „pe fondul concepției de joc, la baza căreia trebuie să stea

o dinamică crescândă a acțiunilor, îndeplinirea cu ușurință de către fiecare jucător a sarcinilor duble (de atac și apărare), sporirea razei de acțiune a fiecărui post, relativ universalism al jucătorului, alternarea rapidă a atacului în zece jucători și a apărării în 11 jucători, antrenorii sînt chemați să desfășoare o activitate creatoare pentru a forma echipelor un stil propriu de joc, fără șabloane tactice, cu o mare libertate de acțiune a jucătorilor, dar toate acestea integrându-se într-un concept de joc unitar“.

Se subliniază în mod deosebit necesitatea înțelegerii (și aplicării!) de către fotbalisti a necesității imbinării pregătirii colective cu cea individuală. Caracteristica antrenamentului modern, după care sportivul devine în mare măsură propriu său antrenor, trebuie să-și găsească și în fotbalul nostru de performanță o mai largă aplicativitate.

Apreciem ca foarte pozitiv și îndemnul adresat antrenorilor de a nu rămîne tributari, în mod îngust, documentării de specialitate, ci de a desfășura o muncă creatoare, de a avea mai mult curaj în propriile lor opinii.

În vederea desfășurării campionatului de tineret-rezerve în mai deplină concordanță cu obiectivele acestei forme competiționale s-a recomandat comisiei de specialitate ca prin regulament să se permită schimbarea unui număr de patru jucători (1 portar și 3 jucători de cîmp), față de numai doi cîți se prevede în prezent. Prin această măsură se va spori caracterul instructiv al competiției și nu numai cel pur competitiv, așa cum s-a manifestat deseori în sezonul trecut.

Concluziile consfătuirii formulează, totodată și dezideratul creșterii exigenței, la toate nivelele, față de comportarea disciplinată a jucătorilor. Între altele se arată că „pe baza imbinării muncii de convingere cu forme de sancționare se va desfășura o activitate susținută împotriva fumatului, a consumului de băuturi alcoolice și a oricăror abuzuri care diminuează capacitatea optimă de lucru a organismului“.

Referitor la pregătirea echipelor naționale, materialul publicat subliniază că aceasta constituie o problemă a tuturor antrenorilor divizionari și nu numai a comisiei de selecție. Această înțelegere definește relația de strînsă colaborare a comisiei de selecție cu antrenorii secțiilor divizionare și decurge din principiul corespunzător căruia instruirea jucătorilor se face în principal la cluburi și, periodic, prin acțiuni centralizate.

F.R.F. își propune ca acțiunea de la mijlocul acestei luni, de la Snagov, să nu rămînă un fapt izolat. Asemenea consultări, cu antrenorii divizionari A, vor fi organizate cel puțin o dată pe lună, în cadrul lor dezbătîndu-se probleme metodice și organizatorice ale activității acestora. Prima acțiune asemănătoare a și fost fixată pentru 5 august.

★

Unele din aceste măsuri au apărut de mai mulți ani în diverse materiale, fie emanînd din sursa Federației, fie sub forma opiniilor unor specialiști, publicate în presă. Aplicarea lor, cum se vede, a rămas doar un simplu deziderat. Sperăm că de data aceasta nu va mai fi la fel, nu vor rămîne doar pe hîrtie.

La focul

căldurii umane

ECHIPA PETROLULUI A „ADOPTAT“ UN COPIL

Antrenament pe terenul Petrolul, încheietor al monomului jucătorilor petrolisti, un copilandru blond și subțiric, amintind silueta fostului ploieștean Boc.

Întrebat de această prezență inedită chiar pentru lotul mult întinerit al Petrolului, reporterul îl urmărește curios. Puștii nu se lasă cu nimic mai prejos decât componenții echipei, exercinți cot la cot cu ei în ciuda handicapului evident al fragilității.

Cine este acest copil ambicios?

Mulți dintre cei de pe margine mi-au spus că este mascota echipei, antrenorul Constantin Cernăianu mi-a răspuns simplu: „Este băiatul nostru, al echipei!“ iar puștii s-a recomandat politicos și cu o siguranță ce abia masca timiditatea: „Ion Brînză, elev în clasa a VIII-a la școala „9 Mai“ din Rușteni“.

Astfel am cunoscut pe Ion, copilul care a găsit în mijlocul echipei petroliste căldura și înțelegerea pe care nu i le puteau oferi cioburile răma-

IONEL

se din divorțul părinților săi, devenit — nu numai fizic — ci și la propriu — „copilul adoptiv“ al Petrolului.

Jucătorii petrolisti l-au cunoscut acum doi ani, cînd puștii îl urmărea, pas cu pas, în timpul pregătirii la Rușteni. Îl mira acolo mirajul balonului rotund, al sportului dar și nevoia, nemărturisită, dar cu atât mai acută, a căldurii și înțelegerii de dincolo de zidurile școlii și căminului. Și fotbalistii petrolisti au intuit-o, au înțeles-o și au hotărît, jucători și antrenori, ca în toate vacanțele, Ion să fie împreună cu ei, împărțîndu-se și el din bucuriile și speranțele lor.

Și poate că Ionel („mi plac deopotrivă cartea și sportul“ — ne-a spus el) va fi miine coechipierul celor care l-au cooptat ieri cu generozitate, cu dragoste în mijlocul lor.

Va fi o simbioză perfectă, născută în focul căldurii umane.

— p. sl. —

Elementul intențional

CRITERIU DECISIV DE APRECIERE

A GREȘELILOR ȘI INCORECTITUDINILOR

Iată-ne la a doua noastră discuție pe teme de regulament de joc. De data aceasta vom face unele comentarii pe marginea articolului XII, care se ocupă de greșeli și incorectitudini. Un henț, voluntar sau nu, un fault, o intervenție prin alunecare sint comentate în fel și chip, provoacă nesfârșite discuții în contradicție. Știm că asemenea dispute vor mai exista cât va fi fotbal. Totuși, vom încerca să le reducem cel puțin ca proporții, dându-vă elementele principale cu care să înțelegeți mai bine esența și spiritul articolului care produce atâtea bătăi de cap.

Mai întâi însă, găsim interesant să facem o prezentare a regulamentului de joc altfel decât o cunoașteți. Cele 17 articole alcătuiesc două grupe. Prima cuprinde 16 din reguli: I, II, și IV care exprimă mijloacele necesare jocului (teren, minge, echipament); III, V și VI desemnează personajele care iau parte la joc, direct sau indirect (jucătorii, arbitrii); VII și X trasează durata jocului și modul de stabilire a rezultatului; IX și XI stabilesc raporturile dintre mijloace și personaje (mingea în joc sau nu, ofsaid); VIII, XIII, XIV, XV, XVI și XVII reglementează modul de reluare a jocului după orice întrerupere.

Rămâne, așadar, grupa a doua și... un singur articol, XII, obiectul acestor rânduri. Ce reprezintă această regulă de joc?

Există limite precise în care trebuie să se încadreze un jucător în lupta pentru balon, norme care precizează comportarea față de adversari și coechipieri, ca și modul cum poate fi jucată mingea.

Ei bine, aceasta cuprinde articolul XII: tot ceea ce trebuie să respecte un jucător, tot ceea ce este necesar pentru a păstra jocul într-un cadru de corectitudine și sportivitate, stabilind totodată și sancțiunile tehnice și disciplinare care se aplică în caz de abatere, intenționată sau neintenționată.

Caracteristica acestui important articol — al cărui conținut rezultă din sinteza alăturată este că la baza celor mai grave greșeli (grupe în secțiunea I a art. XII) TREBUIE SĂ EXISTE ELEMENTUL INTENȚIONAL. A urmări adversarul și nu mingea, cum a făcut Dan în meciul cu R. D. Germană cu Hoge, sau cum procedează uneori Neacșu, D. Nicolae, Dridea I și alții; a apuca de tricou (ca Ștefan); a împiedica sub „masca” unui atac prin alunecare (ca Nunweiler III și Greavu uneori); a acționa cu mîna asupra mingii sau a o întinde pentru ca mingea să se lovească de ea etc. — toate acestea sînt comise în mod voit și sancționarea lor nu poate constitui subiect de discuție.

Mai mult chiar, regulamentul dă drept de PENALIZARE chiar și A INTENȚIEI, pur și simplu. Regulamentul spune clar: „LOVEȘTE SAU ÎNCERĂ SĂ LOVEASCĂ”.

Firește că greșelile — chiar grave — dar involuntare nu au

de ce fi pedepsite; jocul trebuie lăsat să continue. Se înțelege, însă, că nu-i ușor să faci o astfel de delimitare între ceea ce este voluntar și ce este involuntar, fiind vorba de cele mai multe ori de fracțiuni de secundă între momentul săvîrșirii incorectitudinii

Mina lovește mingea = henț voluntar (partea hașurată conținează la henț).

și schimbarea fazei de joc. Este greu chiar pentru arbitri care, pe lângă o pregătire de specialitate și practică, mai au și avantajul că se găsesc în imediata apropiere a fazei, dar și pentru cei aflați la distanță mare, în tribune, pe banca rezervelor etc. De-seori este derutat și arbitrul pentru că jucătorii găsesc suficiente șiretlicuri ca să mascheze o incorectitudine și fac pe mirații atunci cînd sînt sancționați, in-

fluențînd în acest mod tribunele în favoarea lor, a vinovaților cu alte cuvinte. Dacă, de exemplu, un jucător își ține adversarul cu mîna și arbitrul nu fluieră, deși nu este cazul aplicării „legii avantajului”, acest fapt nu trebuie interpretat ca săvîrșit fără intenție, ci ca o greșală de arbitraj. Și din păcate, se întîmplă des... Am avut multe ocazii să constatăm că unii arbitri transformă loviturile libere directe — impuse de greșeli corespunzătoare — și în speciaj loviturile de la 11 m în... loviturile libere indirecte, acordate — în cîmp sau în suprafața de pedeapsă — pentru abateri precizate în secțiunea a II-a a art. XII.

Două acțiuni sînt deseori greșit interpretate de dv., dragi cititori, dar și de unii arbitri:

a) *hențul* — care nu trebuie sancționat decît dacă este intenționat, adică dacă mîna atinge sau controlează mingea. Cînd mingea lovește mîna, nu este cazul unei sancțiuni.

b) *atacul cu umărul* (în condiții egale de joc, adică jucătorii să fie în aer sau pe sol) nu trebuie să fie niciodată periculos, nici violent. El trebuie fluierat cînd este primejdios (umăr contra piept) sau neregular (umăr în spate), exceptînd cazurile de obstrucție intenționată din partea adversarului.

Se poate întîmpla însă, ca aceste infracțiuni — ca și altele de altfel — să rămînă nesancționate, arbitrul lăsînd în mod voit jocul să continue. În asemenea cazuri să nu protestați. Într-o funcție o altă prevedere a articolului XII, cunoscută sub numele de *legea avantajului*. În intenția legiuitorului a fost să împiedice fragmentarea jocului prin dese întreruperi, să asigure jocului cursivitate și, deci, spectaculozitate. În acest scop, arbitrii trebuie să acorde avantaj cu larghețe, pe tot terenul, conștinși fiind

POSIBILE ȘI... IMPOSIBILE

- 1 Dintr-un motiv oarecare, căpitanul unei echipe dispune ca unul dintre coechipieri să părăsească terenul. Jucătorul în cauză se supune fără să cricnească. Are dreptul arbitrul să se opună la eliminarea lui? Nu. Arbitrul nu poate opri pe un jucător să părăsească terenul.
- 2 În mod demonstrativ, pentru a-și manifesta deosebita de vederi față de coechipierii săi, un jucător se așează pur și simplu jos, pe terenul de joc. Ce trebuie să facă arbitrul? La prima oprire normală a jocului el va da jucătorului un avertisment și dacă acesta va persista în atitudinea sa, îl va elimina din joc.
- 3 În timpul meciului, un jucător n-are de lucru și-și aprinde o țigare. Cum va proceda în acest caz arbitrul? În afară de ea constituie un pericol pentru ceilalți jucători, o asemenea atitudine trebuie apreciată ca un caz de purtare necuvincioasă. În afara situațiilor în care va aplica legea avantajului, arbitrul va opri jocul, îi va da jucătorului un avertisment și va relua jocul printr-o lovitură liberă indirectă.

însă, că procedînd astfel nu profită echipa al cărei jucător a comis greșala și, mai ales, că avantajul este real pentru echipa lezată. În această privință, V. Dumitrescu a greșit atunci cînd nu a sancționat faultul asupra lui Ionescu și a lăsat — ca avantaj — să continue faza, pentru că Rapid (este vorba de meciul de Cupă cu Dinamo) n-a avut efectiv un avantaj din aceasta. Și pentru că am amintit de acest caz, să subliniem că atacul prin alunecare trebuie apreciat drept corect numai atunci cînd piciorul urmărește mingea, indiferent dacă este efectuat din față, lateral sau din spate, așa cum de altfel am avut posibilitatea să vedem mulțumită micului ecran, că este practică de majoritatea echipelor. Intenția, vizibilă, de a împiedica însă pe adversar prin acest procedeu — folosit incorect — trebuie sancționată. Și primul și cel mai în măsură să aprecieze corect este arbitrul prin poziția pe care o ocupă față de faza de joc.

În concluzie, trebuie să reținem în mod special următoarele:

— la greșală gravă, sancțiune gravă; la una ușoară — sancțiune ușoară;

— aceeași infracțiune de joc se pedepsește la fel, cu sancțiunea corespunzătoare, în cîmp ca și în spațiul de pedeapsă;

— la baza greșelilor sancționabile, prevăzute de secțiunea I a art. XII, trebuie să stea intenția;

— se pedepsește și intenția; — arbitrul este cel mai apropiat de fazele de joc și deci mai în măsură să vadă și să aprecieze corect abaterea.

Și cu aceasta credem că am epuizat cele ce voiam să subliniem în aceste rânduri, ca mai important, din cuprinsul articolului XII. Viitoarea întîlnire, numărul următor, tot pe tema acestui articol.

ÎN ACESTE CAZURI SE PROCEDEAZĂ ASTFEL...

— Din greșală, arbitrul fluieră o infracțiune comisă fără intenție de un jucător în apărare, în suprafața de pedeapsă. De pildă, el este lovit de minge în mîna fără să schițeze vreun gest de a juca sau lovi mingea cu mîna. Ce trebuie să facă arbitrul, care-și recunoaște greșeala?

● Arbitrul va acorda o „minge de arbitru” pe locul unde se găsea mingea în momentul opririi jocului. Conducătorul de joc poate reveni asupra unei decizii cu condiția ca jocul să nu fie reluat.

— Poate decide arbitrul că o greșală comisă în careu nu este destul de gravă pentru a fi penalizată cu 11 m și să acorde, în acest caz, o lovitură liberă indirectă?

● Arbitrul nu trebuie să fie sentimental și nici să ia jumătăți de măsură. El trebuie să judece nu gravitatea faptelor, ci intenția. Dacă greșeala n-a fost comisă intenționat, arbitrul — care n-ar fi trebuit să o presară jocul — îl va relua cu o „minge de arbitru”. Dar dacă este făcută, în mod intenționat în careu, una din cele nouă greșeli grave sancționabile cu lovitură liberă directă, arbitrul trebuie să acorde 11 m. Orice altă decizie ar constitui o eroare tehnică.

— În ce situații va anula arbitrul un gol pentru a acorda o lovitură de la 11 m?

● 1) Cînd arbitrul a fluierat prematur o greșală gravă, care atrage după ea un 11 m, înainte ca mingea să fi pătruns în poartă, oprind astfel iremediabil jocul.

2) Cînd în urma unei lovituri libere acordată echipei în apărare în propria suprafață de pedeapsă, mingea — după ce a intrat în joc — este readusă de un vînt puternic înapoi în careu și fără să mai fie jucată de un alt jucător, este lovită cu mîna de executantul loviturii libere și introdusă în poartă proprie.

3) Cînd în urma executării unei lovituri de poartă mingea revine în careu în aceeași condiții ca la pct. 2, este lovită cu mîna de executantul loviturii și trimisă în propria poartă.

4) Cînd la un corner, mingea lovește un stîlp al porții și revine în teren. În acest timp, un apărător comite în careu o greșală care se pedepsește cu 11 m. În același moment însă, executantul cornerului lovește din nou mingea, fără să mai fi fost jucată de un alt jucător, și marchează.

— Doi adversari se lovesc în careu în timp ce mingea se află în joc, la centrul terenului. Arbitrul nu știe cine a lovit întîi. Ce face?

● Elimină pe amîbii jucători și acordă o „minge de arbitru” pe locul unde se afla mingea cînd a fost oprit jocul.

— Dar dacă un apărător lovește intenționat cu piciorul pe un adversar aflat în careu în timp ce mingea este la centrul terenului? Ce decizie ia arbitrul?

● 11 m și eliminarea jucătorului vinovat. În asemenea cazuri nu conștințează poziția mingii, ci locul infracțiunii.

— Un jucător, protejîndu-și figura sau o parte sensibilă a corpului, este lovit de minge în mîna sau în braț.

● Dacă este vorba de un gest natural, instinctiv de protecție, cazul unei greșeli intenționate; arbitrul trebuie să lase jocul să continue chiar dacă acest gest a avut drept consecință să dea posibilitate jucătorului în cauză să intre în posesia mingii. Ar fi fost greșală dacă acest gest era însoțit de un control asupra balonului cu mîinile sau brațul.

— În cădere, un apărător lovește cu mîna mingea aflată în afara careului și apoi o trage cu mîna în interiorul suprafeței de pedeapsă. Trebuie acordat 11 m?

● Nu, ci lovitură liberă directă din afara careului, adică acolo unde a fost comis prima dată hențul.

— Un jucător primește îngrijiri în afara terenului, lîngă poarta echipei sale. Portarul este ieșit undeva în careu. Un adversar se îndreaptă cu mingea spre poartă. Văzîndu-și echipa în pericol, jucătorul de pe tușă pătrunde repede în teren, îl deposează corect pe atacant și degajează mingea. Ce face arbitrul?

● Oprește jocul, dă un avertisment jucătorului vinovat și reia jocul cu o „minge de arbitru”.

— Un jucător reîntre pe teren fără să aștepte o oprire a jocului și fără aprobarea arbitrului, care nu este informat de prezența lui decît mult timp după reîntre și după ce marchează un gol. Care trebuie să fie decizia arbitrului, dacă — după ce a verificat identitatea jucătorului — i-a permis să ia parte în continuare la joc?

● Reintrarea neregulară a acestui jucător nefiind sancționată în terenul de joc, înseamnă că arbitrul l-a lăsat să ia parte din nou la joc. El va acorda golul și va da un avertisment jucătorului vinovat. Arbitrul va conștina în raport condițiile în care a acordat golul.

— Într-un moment cînd jocul este în curs de destășurare, un jucător aflat în fața porții sale se întoarce către un spectator cu care explică într-o formă necorespunzătoare. Ce atitudine ia arbitrul?

● El va avertiza sau chiar elimina, dacă va fi cazul unor injurii grave, pe jucătorul vinovat și va acorda o lovitură liberă indirectă pe locul unde s-a comis abaterea.

— În timpul pauzei dintre reprize un jucător lovește pe un adversar sau se face vinovat de purtare violentă.

● Jucătorul vinovat va fi eliminat din joc (nu va mai lua parte la repriza a doua), cu condiția însă ca arbitrul sau unul de tușă să fi fost martor la incident.

1. Șase greșeli — șase faulturi. 2. „Capra” — fault. 3) Mingea lovește mîna = henț involuntar. 4. Joc periculos.

ÎN „LABORATORUL DE PERFORMANȚE”

DE LA RÎMNICU VÎLCEA

O cincime din numărul juniorilor convocați în taberele organizate de Federația română de fotbal s-a stabilit pentru trei săptămâni (13 iulie — 4 august) pe malul drept al Oltului, la Rm. Vilcea. După două zile de cazare incertă și alimentație necorespunzătoare, cele 30 de sportivi împreună cu antrenorii Eugen Iordache, Ștefan Hidisan, Gheorghe Dungu și Leonte Ianovschi au fost găzduiți la complexul forestier, adică undeva la poalele unui deal împădurit, unde există un teren de fotbal regulamentar și... un bucătar îndrăgostit de meserie. După îndeplinirea normelor de control, acești adolescenți au constatat că „ghidul” activității lor zilnice colective, îl reprezintă o listă-program afișată la începutul fiecărei zile în holul clădirii și care cuprinde, invariabil, două antrenamente zilnice a câte 45-80 de minute. Cel puțin o oră și jumătate pe zi băieții aceștia se leagă de mince, fără să știe probabil că scopul lecțiilor la care participă este „acumularea” la toți factorii specifici cu ponderea în capitoul „tehnică”. Ei sînt doar fericiți că au „mincea la picior” și bănuiesc că se adaptează cu maleabilitatea și inconștiența vîrstei, celor patru mari sarcini trasate de federație care sună, totuși, rigid și pe care le-am aflat, bineînțeles, din gura antrenorilor: **încercarea în posesia mingii cu protecția și conducerea ei, lovirea balonului cu piciorul, lovirea lui cu capul și deposedarea.**

— **Tovarășe Iordache, care este nivelul mediu de pregătire cu care acești juniori s-au prezentat la tabără?**

— Mulțumitor. Desigur, cîteva zile au fost suficiente ca dintre ei să se evidențieze prin calități speciale un număr de jucători: Mihai Munteanu („U” Cluj), Marian Deacu. Mihai Caramihai

(Dinamo București), Mircea Tepeș (Steaua București), Georgică Dinu (F.C. Argeș), Petre Ploeanu (Unirea Focșani), Romulus Chihaia (Oțelul Galați). Important este că acești cei mai buni dintre cei lăni devin automați un fel de etalon în ochii celorlalți, pe care la această vîrstă dorința de afirmare și încrederea în posibilitățile proprii îi aruncă imediat într-o emulație de bună calitate. După un antrenament, a venit la noi puțin stingherit un băiat din Pitești, care — acasă la el — este considerat un fel de Dobrin în mi-

TABERELE DE VARĂ ALE JUNIORILOR ÎN PLINĂ ACTIVITATE

niatură. Ne-a mărturisit că recunoscîndu-și inferioritatea pregătirii fizice este, totuși, decis să facă totul pentru a reuși să alerge la fel de mult și de repede ca și ceilalți.

I-am văzut pe cei 30 la lucru. Disputau un mic turneu (cîștigat în final de grupa lui Hidisan) și am deslușit ușor că unui dintre ei au pus deja un picior pe pragul afirmării. Analogii triste m-au trimis cu gîndul la atîta predecesori care la 20 de ani au stagnat surprinzător, brusc. Am vrut să aflu de la cei patru antrenori „cheia” fenomenului. Au fost de fapt patru „chei” pe care le redăm succint:

„Juniorii care ne-au impresionat la un moment dat nu aveau decît calități tehnice. Au crezut că pot supraviețui din ele, dar deficitul la pregătirea fizică s-a răzbunat implacabil” (Eugen Iordache).

„Nepromovarea juniorilor la timpul potrivit în meciuri oficiale atrage dezechilibrarea curbei lor valorice. Ar mai fi și cauza obiectivă a perioadei de opțiune de la vîrsta de 18-19 ani, cînd pregătirea școlară intensificată determină renunțarea sau dezinteresul pentru fotbal” (Ștefan Hidisan).

„Jucătorii noștri foarte buni ca juniori, au o strălucire efemeră, ce se datorește, cred, instruirii lor defectuoase. Ei nu pot concura niciodată fotbalul internațional pentru că noi sîntem întotdeauna cu un pas în urma noutăților din acest fotbal. Cu o pregătire specifică demonstrată ei nu mai pot pridi în fața unor situații de joc consolidate aiurea, dar inedite pentru noi. Pe urmă, numărul mic al jocurilor oficiale de anvergură își lasă o amprentă nedorită” (Leonte Ianovschi).

„Automulțumirea, dezinteresul, superficialitatea, cocoloșirea nefastă a unor jucători luați prematur în brațe” (Gheorghe Dungu).

La meci îl priveam pe Mircea Tepeș cît este de abil și de inimos. Mingea îl asculta fără să se opună și m-am întrebat firesc dacă relațiile dintre ei vor fi mereu la fel de cordiale.

— **Spune, Mircea, care crezi că este condiția realizării depline a unui fotbalist? Răspunde fără șovăială.**

— Pașunea. Puterea de renunțare oricînd și în orice împrejurare pentru jocul acesta căruia vrei să-i dedici.

Tepeș, te-ai angajat... Nu ne dezamăgi și tu!

Ion CUPEN

PRIMUL MECI AL LUI PORTUGUESA NE-A OFERIT REVELAȚIA... PROGRESULUI

Surpriza în meciul de duminică seara de pe „Republicii” a constituit-o și Portuguesa din Rio de Janeiro, dar și Progresul! Intr-adevăr, descătușată de emoțiile prin care a trecut în această primăvară, mai mult decît fierbinte, echipa din str. Dr. Stăncovici a început meciul vîoi și, în min. 7, Oaidă, înălțîndu-se cu un cap peste apărătorii din Rio, a înscris splendid. Exact în același minut, dar

U.E.F.A. din 1962. Dar ceea ce e mai surprinzător e faptul că acest joc reușit a fost realizat de o echipă mult întinerită în care Mindru, Peteanu și Mateianu, nerefăcuți încă după diferitele accidente suferite, s-au mulțumit cu rolul de spectatori, și fără Viorel Popescu, Stoicescu, Al. Constantinescu, Al. Georgescu etc. În schimb, cu Marinescu, Velicu și Ronțea de la juniori, cu Motoc și Tasu de la tineret, iar pe margine, gata să intre în joc, aștepta și Matei II, tot de la tineret. Așadar, o echipă mult schimbată, cu frumoase perspective, fapt pentru care antrenorii Drăgușin și Știrbei trebuie felicitați.

Dar Portuguesa? Aflată pentru prima dată pe meleagurile danubiene, formația din Rio a impresionat prin tehnica individuală, prin calități fizice și statură, iar spre sfîrșit, prin dorința nestăvilă — tradusă în fapt prin faulturi, unele dintre ele de-a dreptul grosolane — de a reuși egalarea. Dar să începem cu așezarea în teren. Antrenorul Daniel Pinto folosește un 4-3-3 „fluid”, cu Chiquinho (nr. 4) mijloc de legătură, cu o mare rază de acțiune, în special pe partea dreaptă, în timp ce pe stînga, în ajutorul lui Mario Breves (nr. 10), mijloc de sprijin, venea Bolacha (nr. 9) și apoi înlocuitorul lui, Lozinho, (nr. 14) autorul celor două goluri. Dar surpriza cea mare a venit pe măsură ce ne apropiam de finalul primei reprize, cea de a doua confirmînd-o. În dorința de a stăvili atacurile Progresului, Jerry (nr. 3) acționa ca un veritabil mîturător. „Ceea ce înseamnă, ne spunea după meci antrenorul Pinto, că dacă pînă acum europenii au învățat destule de la noi, a venit timpul să învățăm și noi de la dv.”

Lăsînd la o parte tehnica, apanajul lor (reușita unor execuții a fost punctată prompt de tribune prin aplauze), brazilienii au impresionat prin viteză, înțușia balonului și — mai ales — printr-o excepțională vedere periferică, demnă de cei mai buni baschetbaliști. Dintre fotbalisti fundușul Jerry, mijlocuși Chiquinho și Mario Breves, extremele Walmir și Ze Carlos, toți jucători de culoare, au impresionat în mod deosebit.

Progresul a plecat luni într-un turneu de trei meciuri în Uniunea Sovietică. Bucureștenii au jucat ieri la Erevan cu Ararat, vor evolua sîmbătă 27 iulie la Iaroslavl, cu Himik și marți 30 iulie la Tula, în compania formației Metalurg.

— m. t. —

Încă un sezon pentru impenetrabilul Oaidă, veteranul cu inima veșnic tînă

În repriza secundă, Matei a punctat și el: 2-0! Și Progresul juca cu o dezinvoltură și o siguranță neobișnute cam de multă vreme la această echipă. În atac, combinațiile erau „aerisite”, spectaculoase, cu baloane plimbate în viteză. De altfel, Progresul i-a „contrat” pe brazilieni tocmai prin ce erau mai tari aceștia: țesătura de pase.

Vorbind despre jucători, trebuie să notăm cu majuscule numele lui OAIIDĂ și MATEI. Primul, la cei 35 de ani impliniți, trăiește o a doua tinerețe sportivă și excepționalele lui calități fizice s-au întrevăzut duminică din nou, dîndu-i posibilitate să lupte de la egal la egal cu jucătorii veniți de peste Atlantic. Cel de al doilea, a revenit parcă la forma excelentă și la tehnica fără cusur prin care se evidențiasse în urmă cu șase ani — da, e cam mult de atunci! — în echipa națională de juniori, cîștigătoare a turneului

ANTRENORI FĂRĂ ECHIPE DAR ȘI ECHIPE FĂRĂ ANTRENORI...

Se pare că, pînă la urmă, nu vom mai asista la o mișcare amplă de... antrenori, cum lăsam să se întrevadă lucrurile la încheierea sezonului competițional 1967-68 sau se zvonea în ultimul timp. S-au produs, e drept, „divorțuri” între echipe și antrenori, dar cazurile sînt puține. Marea majoritate a echipelor divizionare și-a început pregătirile pentru viitorul campionat tot cu vechii conducători tehnici. Ceea ce este foarte bine pentru că stabilitatea antrenorilor joacă un rol important în munca de instruire, în continuitatea ei.

După datele federației și informațiile noastre la ora actuală, de conducerea antrenamentelor la echipele din Divizia A se ocupă următorii antrenori:

Steaua București: St. COVACI și St. ONISIE.
F.C. Argeș Pitești: I. BALANESCU și E. MLADIN.
Dinamo București: B. MARIAN — nu are antrenor secund.
U. T. Arad: N. DUMITRESCU și I. REINHARDT.
Petrolul Ploiești: Ilie OANA și C. CERNAIANU.
Dinamo Bacău: D. NICOLAE-NICUȘOR și C. RA-DULESCU.

Farul Constanța: R. COSMOC și P. COMANITA.
Jiul Petroșeni: Titus OZON și E. CIURDARESCU.
Rapid București: V. STANESCU și V. STANCU-LESCU.

„U” Cluj: C. TEASCA și N. SABASIAU.
„U” Craiova: St. COIDUM și C. OTET.
A.S.A. Tg. Mureș: T. BONE și C. SZASZ.

Politehnica Iași: Șerban JUSTIN și M. BÎRZAN (după datele federației: de la Iași nu s-a spus că Bîrzan conduce echipe de tineret, iar secund este C. LAURENȚIU).

Vagonul Arad: Toma JURCA și D. DUȘAN.

Crîșul Oradea: A. FERENCZI — nu are antrenor secund.

Progresul București: C. DRAGUȘIN și Fl. ȘTIRBEI. Cum se vede, s-au produs doar trei schimbări la A: Coidum a plecat de la Jiul la Craiova, Cosmoc de la Craiova la Constanța, iar la Petroșeni a fost angajat Ozon.

Fostul antrenor al Farului, Mărdărescu, nu are angajament la ora actuală. S-a spus că va opta pentru Iași, dar știrea n-a fost confirmată nici chiar de Mărdărescu. În afară de el mai sînt cîțiva antrenori fără... echipe: I. Cotruț, V. Rău, I. Cristof. Dar și echipe fără antrenori (din B): Gaz metan Medias și Dunărea Giurgiu, de pildă. Sînt în căutare, avînd de ales din cei peste 500 care în controalele federației sînt trecuți la capitolul

„inactivi”. Sau poate încearcă să „racoleze” pe vreunul din cei cu angajamente...

Există și unele situații neclare. Poiana Cimpina, de exemplu, îl folosește pe Dima, dar n-a înaintat la federație contractul spre vizare. De altfel, această echipă este obiectul unui litigiu pentru desfacerea ilegală a contractului antrenorilor T. Hefa și Gh. Ionescu: federația a obligat secția de fotbal să-i plătească pînă la data expirării contractului, cum era și firesc. Nu se știe însă, dacă a respectat această hotărîre; nu-i vorbă că nici antrenorii n-au mai reclamat. Pe de altă parte, Politehnica Timișoara l-a anunțat ca provizoriu pe Zeană (o fi vreo perioadă de încercare...), cum rezultă din situația colegiului central de antrenori. Nu mai vorbim de nepotrivirea existentă în jurul postului de antrenor secund de la Politehnica Iași. Ceva nu este în regulă și la colegiul central, federația, ar trebui să lămurească lucrurile.

ARBITRI ROMÂNI LA UN CURS ÎN FRANȚA

După cum am anunțat într-un număr precedent, doi arbitri români și anume A. Rădulescu și G. N. Gheorghe participă la ora actuală la un curs organizat de federația franceză la Paris. Pe ordinea de zi a acestui curs figurează cîteva importante teme de arbitraj printre care și aceea a jocului portarului (degajarea după patru pași) care provoacă încă discuții și interpretări diferite. Prezența la acest curs a unui membru al lui Internațional Board, Masson (Franța), va contribui la elucidarea acestei chestiuni mult dezbătute. De asemenea, în cadrul cursului

vor fi organizate și cîteva jocuri experimentale, fără ofsaid la loviturile libere. Cursul a început miercuri și va lua sfîrșit luni 28 iulie.

PE AGENDA ECHIPELOR DE CLUB

27 iulie: BSV Hertha (Berlinu occid.) — Dinamo București; Sinik Jaroslav (URSS) — Progresul București.

28 iulie: Rapid București — Beerschot (Belgia); Dinamo Bacău — Radnicki Kra-guevaț.

30 iulie: Metalurg Tula (URSS) — Progresul București

31 iulie: Ceahlăul P.

Neamț — Radnicki Kra-guevaț.

1 august: F.C. Argeș Pitești — Beerschot (Belgia).

4 august: Farul Constanța — Beerschot (Belgia).

AU JUCAT PESTE HOTARE

● Formația divizionară C Metalul Satu Mare, după cum ne-a informat corespondentul nostru din Baia Mare, V. Săsăranu, a susținut recent trei partide amicale în Ungaria, cîștigîndu-le pe toate: 3-1 (2-1) cu Medosz Nagykallo, 2-1 (2-0) cu Hajdusagi Iparmúvek și 6-1 (3-0) cu Balkanyi Sport Egyet.

● Echipa de juniori a

clubului Dinamo București a participat de curînd la Budapesta la un interesant turneu internațional (o „Dinamoviadă”), la care au fost prezente două formații maghiare și alte 5 străine, ele fiind împărțite în două serii.

Dinamo București a cîștigat seria sa: 2-0 cu Ruda Hvezda Praga, 1-1 cu Dinamo Moscova și 2-0 cu Honved Budapesta. În finală, bucureștenii au înțîlnit pe Ujpesti Dozsa Budapesta, învingătoare în această serie. Gazdele au învins cu 4-2, clasîndu-se pe primul loc al turneului. Pe locurile următoare: 2. Dinamo București; 3. Annonkan (R.P.D. Coreeană); 4. Dinamo Moscova.

AL 51-LEA CAMPIONAT NAȚIONAL BATE LA UȘĂ!

Pină nu de mult, toate drumurile echipelor divizionare A duceau la mare sau la munte. Pelegrii pe drumurile soarelui sau ale aerului ozonat, fotbalistii căutau să uite, în primele zile ale reluării pregătirilor, că vacanța le-a fost prea scurtă.

Și iată că acum, o dată ce orizontul campionatului devine tot mai clar, echipele fac cale întoarsă, cartierul general fiind stabilit în localitățile de reședință ale celor 16 competi-toare.

Aci, pregătirile cunoscut un crescendo, înființările de antrenament și verificarea încep să reia itinerariile obișnuite ale etapelor de campionat. Loturile echipelor încep să se cristalizeze, diferendurile în jurul legitimărilor încep să iasă la iveală și „ambasadorii” cluburilor bat la ușile confrăților sau ale federației în vederea... tratativelor.

Antrenorii „generalii” sau... „caporalii” băta-liilor viitoare, își pregătesc planurile iar jucătorii, animați (sau nu!) de virtualul „baston” de selecționabil, încep să resimtă febra premierei.

Sînt primele semne care prefigurează noul campionat și ele nu puteau scăpa reporterilor noștri, sensibili la barometrul acestui anotimp estival fără vacanță fotbalistică.

În aceste pagini, iată-ne în atmosfera fierbinte a preocupărilor a 5 din divizionarele A.

La Suceava, înființare între două echipe moldovene: Chișinău Suceava și Politehnica Iași, soldată cu un draw (3-3). Constantinescu, portarul studenților, este nevoit să iasă la intercepție.

ECHIPELE DIVIZIONARE „A” APASA PE S-A CONTURAT FORMAȚIA DE ÎNCEPUT?

Prezenți duminică la meciul de antrenament pe care dinamoviștii îl susțineau în compania Electronicii Obor, eram convinși că vom asista la tot felul de încercări, de căutări, de experimente, că vom vedea dese intervenții de pe margine ale antrenorului Marian, că — în sfîrșit — vom fi martorii unui continuu „du-te-vino” de jucători între terenul de joc și banca de rezervă. Dar, spre plăcuta noastră surpriză, nimic din toate acestea. Aproape totul era pus cu grijă la punct.

Remarcabil ni s-a părut mai ales faptul că dinamoviștii au menținut pe tot timpul partidei aceeași formație (cu excepția portarilor) și că nu am văzut la antrenorul Marian nici cea mai mică intenție de a opera vreă modificare în formație. Ceea ce ne face să credem că formula-tip de echipă este deja stabilită. Că este așa, o atestă și faptul că jucătorii ca Lucescu, Varga, Nunweiler VI, Naghi etc. nu au fost incluși nici printre rezervele primei formații, ei evoluind în meciul de deschidere al echipei de tineret. Acestea ar fi la capitolul „bune”. La celălalt capitol, „rele”, am desprins următoarele:

Mai întîi de toate, și aceasta a fost prima surpriză neplăcută pe care am avut-o, ei au luat jocul la început prea ușor. Urmarea: au fost conduși la un moment dat cu 2-0 de către o echipă cu multă ambiție (uneori prea multă, vezi eliminarea de pe teren a lui Ion Constantin, eliminare cu drept de înlocuire, ca la baschet!) și care se pare că și în viitorul campionat își va pune candidatura la primul loc în seria din care face parte în divizia B.

Ceea ce ni s-a părut a fi partea cea mai puțin pusă la punct în echipa dinamovistă a fost jocul mijlocașilor Ghergheli și Sălcănu. Aceștia, deși au respectat întru totul două din obiectivele antrenamentului (rază mare de acțiune și lu-

Repetiție în familie: Dinamo București — Electronica Obor. Haidu, la capătul unei curse solitare.

cru cît mai mult în teren) nu-și sincronizează acțiunile și nu-și alternează momentele de sprijinire ale atacului. Din această cauză, deseori i-am văzut pe amîndoi alăturîndu-se

să fie conduși. Mai trebuie adăugat că din această cauză nici Dinu nu își poate aduce ca de obicei, prețioasă contribuție la finalizarea acțiunilor de atac. Cînd această „reșea” a fost sesizată și înlăturată, rezultatele s-au văzut imediat: 5 goluri înscrise (dintre care unul) chiar de Dinu și cel puțin tot pe altelea ratate.

În încheiere, cîteva cuvinte despre Frățilă. Ne-a bucurat mult buna lui comportare de duminică, dar ne-a bucurat și mai mult faptul că el a insistat în a lua acțiuni pe cont propriu, s-a „bătut” cu adversarii, ceea ce înseamnă că accidentul pe care l-a suferit a devenit de domeniul amintirii. Și că el a fost redat fotbalului în plenitudinea mijloacelor sale fizice.

L. TONCU

DINAMO- București

atacanților, producînd înghesuială pe spațiul a cîtorva metri pătrați în careul adversarilor și fiind, bineînțeles, ușor deposezați de minge. Un contraatac rapid și bine conceput și gata „golul”. Așa se face că la un moment dat au ajuns

SPIRIT DE ECHIPĂ, COLEGIALITATE

Izolați de drumurile ades bătute în această perioadă fotbalistică estivală („n-am vrut să fim deranjați de nimeni, tentați de nimic” — ne spunea cu convingere antrenorul Șerban Justin) politehnicienii ieșeni ne-au primit cu tradiționala ospitalitate moldovenească, deși erau și ei, la rîndul lor, oaspeții Cîmpulungului bucovinean.

Aci, cazați în localul unui internat școlar, pierdut parcă între obține, în vecinătatea unui teren cîndva al unei echipe redutabile (A.S.A.), jucătorii Politehnicii își împart pregătirea între viața austeră, cu un program riguros, și visurile abia măturisite ale unei comportări frumoase în noul campionat. Și peste toți și toate, ploaia, intermitentă și insidioasă, zi de zi.

Nimic senzațional, „de ultimă oră”, în tabăra ieșeană. Lotului cu care studenții au revenit în prima

divizie nu i s-au adăugat nume sonore, Contardo (C.F.R. Pașcani), Cornel Popescu („U” Craiova) și Goliac (Jiul Petroșeni) abia aspirînd la o asemenea titulatură. Iar singura „carată” vizată, Alecu, se

POLITEHNICA Iași

afla deocamdată printre ieșeni doar cu dorința de a juca fotbal în orașul unde vrea să devină din această toamnă student. Pentru că clubul brașovean Steagul roșu nu i-a dat dezlegarea...

Totuși ceva schimbat am găsit

aci. Desigur că nu schimbări peste noapte ci acumulări firești pentru anul „surghinului” în „B” — acceptarea conștientă a unui mare volum de muncă la antrenament dar și în pregătirea profesională, care pare a alunga definitiv aerul de boemie ce caracteriza în trecut această capricioasă dar talentată echipă. Bilanțul ultimului an studențesc n-a mai înregistrat nici un repetent, avînd în schimb doi absolvenți: Ștefănescu (Facultatea de Construcții) și Vornicu (I.S.E.), un trio de internaționali — Constantin, Cuperman și Deleanu, în sfîrșit, fără probleme la I.S.E. și un „boboc” — Goliac, la Facultatea de industrie ușoară.

„Ne mindrim cu faptul că în decursul anilor, marea familie universitară ieșeană a știut să ajute concret și la momentul oportun pe

studenții fotbaliști astfel ca a părăsind sportul de performanță să-și găsească un loc calificat în viața noastră economică și socială” — ne spune președintele secției de fotbal, prof. Constantin Huidu, unul din inimoși anii ai fotbalului ieșean. „Așa vom și acum cu acești tineri talenți dar uneori înclinați spre superficialitate. Pentru noi ei sînt tineri și studenți, viitori intelectuali în teren cît și în amfiteatru”.

Sub conducerea antrenorului Șerban (partizan declarativ al efortului maxim pentru obținerea performanței), ieșenii par decupate pe perioade de antrenament sub semnul căreia au... pregătirile. Cele două antrenamente zilnice spun desigur ceva în sens, dar intensitatea lor trebuie neapărat constatată „de visu” — tru a-ți forma o asemenea impresie.

VA FI SAU NU O SURPRIZĂ?

Mai de voie, mai de nevoie menul reînnoirii ieșenilor — terenul din Copou, nu poate fi

ANTREN

I-am găsit pe antrenorii Tit Bone și Carol Szasz la sediul clubului unde tocmai își convocau jucătorii pentru a analiza jocul din meciul cu Steaua ca și tru unele comunicări. Din lotul lăsat în campionatul trecut li s-a adăugat Dumitriu III și Pavlovici (amb doi primiz dezlegarea, cum se știe mul pentru Steaua, al doilea pentru F. C. Argeș). Prezențe noi: Sălcănu de la Minerul Baia Mare, Ștefănescu (Mureșul Luduș) și Șchiopu (U. Tîrnăveni). Vor mai fi promisiuni din echipa de tineret: Caraculă, Csizsar, Takacs și Loșin.

Arătîndu-se mulțumiți de echipa, antrenorii au reliefat prețioasă indicații primite: căreia permanentă, circulație a mingii, mărirea ritmului în zona finalizare și inițierea acțiunilor laturile terenului, încheiate cu tiri la poartă. Ca urmare a reținerii sarcinilor, mureșenii au trolat mai mult jocul, punîndu-se în pericol poarta campioanelor (victoria le-a și revenit cu prin golul marcat de Mureșan).

După ședință i-am rugat pe antrenori să ne dea cîteva relații legătura cu reluarea activității.

— Ce program ați urmat în meciul 2-0 cu Steagul roșu, rezultat cu care ați evitat barajul?

— „Am acordat o binemer vacanță jucătorilor, care a durat pînă la 30 iunie. În acea perioadă Ciutac și Raksi au fost pe listă iar Toth — care acuză de multă vreme o durere la genul

DUBLA

Pentru a asista la primul antrenament al ploieștenilor, reînnoșii din Valea Prahovei, președintele clubului, I. Pantilie, a părăsit biroul de proiecte în vederea sărbătorii unui deceniu „petrolist” iar președintele secției de fotbal, Gh. Ursu, și-a întrerupt concediul. Pînă și de-a gîsit o treabă urgentă, nînd de la noii săi coechipieri ploieșteni.

Pe margine, impasibil ca un sfîșiat cum, de altfel, îl cunoaștem, președintele C. Cernăianu. Surprinzător însă pentru noi, antrenorul secției de fotbal, de obicei zgîrcit la aprecieri, ne-a argumentat de acțiune dată cu multă volubilitate, potențial valoric al Petrolului. vizibil mulțumit.

Pentru cel care ia contact acțiune din tribună, cu lotul Petrolului, singurul lucru e foarte clar: mulți neri jucători, multe nume noi.

— A sosit „ora prefacerii”? Îl trebăm pe antrenorul ploieștean.

— Poate că „ora prefacerii” impropriu spus, atîta timp cît urmăm un proces în timp, în care cu luni în urmă, și vizînd, precristalizarea noilor noastre echipe tr-un viitor apropiat. Vă amintim desigur, că în discuția purtată cu țară cu tov. Oand și cu mine, apreciat competiția de tineret ca preconiza, în primul rînd, pe factorul competitiv introdus

ACCELERATORUL PREGATIRILOR

A. De ce? Pentru simplul motiv că în afara unor promisiuni, și unei lucrări începute (jumătate teren gata regazonat și drenat), se știe când va fi terminată reparația terenului de la „23 August”. Până atunci însă meciurile antrenament sunt deja perfectate: Ceahlăul Piatra Neamț și Dina-Bacău (tur—retur), cu Textila ușii. Deci granița Moldovei nu trece. Probabil că ieșenii vor pregătescă „bancarilor” o surpriză totală în prima etapă.

Iar cumva, însă, ca surpriza să vină tocmai din partea celor care răsună, astfel ca meciul de răsunet să se dispute în... deplasare!

COLO DE ETICHETA

ndva, Constantinescu, Cuper, Deleanu et. comp., juniorii prioși ai Iașului, împropătau corpore echipa primă. A urapoi o pauză de cîțiva ani, pe- ra proprie rezumîndu-se doar olul de rezervor pentru cele- echipe moldovenești.

ă însă că acum în lotul pri-

IENTE MAXIMALE

urmat un tratament la băile oria. Zilele de 1 și 2 iulie le-am at unui minuțios control me- , iar o zi mai târziu am efec- primul antrenament. Am conat în această primă parte luării activității era necesară nuarea vacanței într-o locali- în care jucătorii să fie feriți nele din tentațiile... pe care le șederea în orașul Tg. Mureș. că ne-am deplasat pentru 10 în liniștita stațiune Gurghiu,

A. S. A. - Tg. Mureș

i-am solicitat pe jucători la mum pe cele două antrenae zilnice. Au lipsit Dodu, Sol- și Chiru care au avut de sus- examine la școala medie”.

Cite antrenamente ați efectuat? „Pînă în prezent am efectuat e antrenamente. Ele vor conti- cu aceeași seriozitate, dar in- lînd cîteva meciuri amicale, cu l omogenizării echipei. Am ju- înă acum cu: Voinea Reghin, onica Obor, Lemnarul Tg. ș, Steaua, Avîntul Reghin, ăul Piatra Neamț și Metalul ia Turzii. Am perfectat pen- perioada care urmează jocuri edicina Tg. Mureș la 26 iulie,

ISTRIBUȚIE

oși componenții lotului pri- obținerea unui loc în prima a. Ei bine, a sosit „ceasul cum- , noi avînd acum de ales pen- ulte posturi din formație între ri cu valori sensibil egale. l de altfel candidații și con- didații titularizării: Ionescu— u (Grüber, de la A.S.A. Plo-

ETROLUL

Bădin (de la Șoimii Buzău), lorea), Mocanu — Iuhasz (Con- nescu), Dinculea (N. Ionescu) — in (Florea II), Dridea (Adrian, Automatica București), Grozea, tros, de la Automatica Bucu- Moldoveanu (I. Nicolae de la 2 București). Sint sigur că din d pleiadă de tineret vor răsări est campionat cel puțin 2—3 ulari.

Eu alte cuvinte, Petrolul intră emiera campionatului cu o du- tribuție...

Evident, actorii însă nu vor ju- într-o alternanță mecanică ci i cei care vor demonstra că ază pe parcursul întregii sta- , prospețimea rolului! Cu atît ult cu cît ajungînd la conclu-

mei echipe au fost promovați trei juniori talentați: Caratașu, Costăchescu și Andrioale.

Și știți cine mi-a vorbit cel mai elogios despre ei? Coechipierii lor, cei care detașîndu-se de „antagonismul” titular-rezervă, au subliniat calitățile acestora.

Iată-l pe Caratașu, tînărul electrician de 18 ani, chincit în mijlocul unui maldăr de ghețe, meșterînd la crampoane. În jur larmă, el, însă, preocupat ca într-o fază de joc. „E îndrăgostit de fotbal, ne spune Deleanu. Chiar și în pauza lucrului pune puștiul niște stopuri impecabile la diverse... șurubelnițe, încît face deliciul colegilor de muncă”.

„Va ajunge cu siguranță un excelent tehnician și constructor al jocului” — este de părere Ștefănescu, actualul titular al postului pentru care candidează și Caratașu.

Este cert că aci se vadește tineretea acestui colectiv, dincolo de eticheta sa, tineretea spiritului de echipă și al colegialității.

Paul SLAVESCU

F. C. Argeș la 29 iulie, din nou cu Metalul Cimpia Turzii la 31 iulie, apoi cu Minerul Baia Mare la 4 august și ultima noastră verificare la 8 august, probabil tot cu Medicina Tg. Mureș. Dorim să pășim cu dreptul în noul campionat cu toate că sîntem dezavantajați de program căci în primele șase etape vom juca de patru ori în deplasare”.

— Ce greutăți întâmpinați?

— „Consider o strictă necesitate existența unei cantine pentru jucători. Cîndva am avut o asemenea cantină, dar a fost desființată. Sîncer vorbind, unii dintre jucători sînt puși pe economii, neglijînd astfel alimentația atît de necesară unui sportiv fruntaș. Servind masa împreună am avea siguranța unei alimentații corespunzătoare.

Stadionul nostru are un aspect frumos și cîmpul de joc se prezintă excepțional. Cred însă că aceasta nu este suficient pentru o echipă de Divizia A. Am propus în nenumărate rânduri construirea unor vestiare spațioase, cu dușuri și bazine, precum și amenajarea unui dormitor sub tribune, unde jucătorii s-ar putea odihni după jocuri, recuperarea după efort făcîndu-se în condiții optime.

Sper că aceste doleanțe vor fi satisfăcute, astfel ca activitatea echipei A.S.A. Tg. Mureș să se desfășoare în cele mai bune condițiuni, iar emoțiile prin care au trecut suporterii nostri în campionatul trecut să fie date uitării”.

Gh. NERTEA

zia că volumul antrenamentelor a fost insuficient vom lua măsurile de rigoare. Este adevărat că în prezent media de vîrstă a lotului nostru a scăzut la aproape 23 de ani, dar aceasta este totul? Abia acum începe greul. Or, noi nu ne putem ocupa temeinic de jucătorii tineri, de individualizare, doar într-o oră, o oră și jumătate de antrenament zilnic. Aceasta este și cauza că multe promovări în prima divizie eșuează în anonimat.

— Părerea mea e, intervine portarul Mișu Ionescu, unul dintre ultimii mohicani ai fostei campioane, că acest proces de întinerire este bine călăuzit, ferind astfel echipa de căderile care au însoțit perioadele similare în alte locuri. De altfel, la noi, la Petrolul, prima echipă a fost întotdeauna deschisă tineretului.

După ani și ani de succese petroliste care l-au impus și în echipa națională, cuplul Badea-Dridea a cedat în fața timpului. Inginerul Mircea Dridea continuă lupta cu mult mai tînărul său coechiper Adrian (20 de ani), Badea însă s-a despărțit de clubul unde s-a consacrat. Evident că în cele mai bune condițiuni, întrucît internaționalul ploieștean a servit cu devotament echipa pînă atunci cînd ambele părți au considerat că a sosit momentul despărțirii.

Nu același lucru s-a întîmplat în-

să cu Mocanu care a intenționat să revină în mijlocul familiei pe meleagurile sale natale, la Constanța. „Petrolul” a considerat că nu se poate dispensa încă de serviciile lui Mocanu, „Farul” (ca și Mocanu de altfel) rămînînd să spere în noul regulament de transferări din campionatul viitor...

P. SL.

Un trio al speranțelor ploieștene: Constantinescu, Bădin și Alexiu

Foto : S. BRAȘOVEANU

VALENTIN STĂNESCU:

„ANUL ACESTA NU PUTEM „MERGE” LA TITLU”

Locul 9 ocupat la finele ediției jubiliare a campionatului național, situația echipei în pragul celui de al 51-lea campionat, precum și o serie de alte probleme, au impus — săptămîna trecută — organizarea unei ședințe comune a consiliului clubului feroviar și biroului secției de fotbal. Cu acest prilej, și antrenorul emerit Emerich Vogl, consilier al clubului, ca și antrenorul principal Valentin Stănescu, s-au referit pe larg la situația echipei.

Spicuim din cuvîntul lor:

VALENTIN STĂNESCU: „Locul ocupat în ultimul campionat nu ne onorează și cauzele se cunosc. Printre acestea: dezinteresul manifestat de jucători după cîștigarea campionatului pe 1967—68, crezînd că celelalte echipe vor fi dinainte învinse; apoi condițiile de desfășurare a procesului de instruire, factorul cel mai important, care de multe ori a avut de suferit pentru că, afară de producție, fotbalistii au mai avut și alte preocupări. Concomitent unii își satisfăceau serviciul militar, alții urmau școli de maștri sau cursuri fără frecvență, ca să nu mai amintesc și problemele lor familiale. De aceea, cu antrenamentele făceam un adevărat slalom, trecînd prin toate aceste „porți”. La începutul anului am vrut să venim cu o idee tactică nouă, jocul cu „libero”, pentru că cea veche fusese „fotografiată” de adversarele noastre. Nu ne-a reușit și de aceea am revenit la vechea tactică, încurajați și de rezultatul ca și de jocul bun făcut de Rapid în meciul cu Steaua. Rezultatele au dovedit că am făcut bine și finalul sezonului a fost mai bun: puțin a lipsit să cîștigăm „Cupa României”; ne-a revenit, în schimb, campionatul internațional feroviar. Nu e prea mult, dar totuși e ceva, dacă finem seama că Rapid a fost echipa cea mai solicitată.

Un nou sezon începe, cu mai multe meciuri interne și lotul nostru are

destule fisuri. Abia am adunat 16 jucători. Avem, în general, aceeași fotbalisti de acum cinci ani, cînd am început să preparăm și să atacăm titlul. Potențialul lor nu mai e același: pretențiile au crescut, dar a crescut și vîrsta lor. Deci, actualul efectiv e necorespunzător și s-ar putea „să ne lase”. Dan Coe are un început de hernie. Rezultatul consultului medical la care a fost supus a fost că operația nu este încă indicată și că se poate antrena cît de tare; Ionescu — a plecat; Andrei — la 28 de ani, vrea neapărat să se transfere ca să joace (n.n. — în campionatul trecut a fost folosit doar 245 de minute, singurele partide complete fiind cele în care Răduca-

RAPID

nu a fost suspendat); Răducanu e din nou suspendat, de data asta pe șase etape, Năsturescu pe cinci, iar Codreanu pe trei. Condițiile în care începem campionatul sînt, deci, destul de vitrege. De aceea, ÎN NICI UN CAZ NU PUTEM SĂ NE TRECEM DREPT OBIECTIV, ASA CUM AM FĂCUT ÎN ANII TRECUȚI, CÎȘTIGAREA CAMPIONATULUI”.

EMERICH VOGL: „Pentru prima dată de cinci ani se discută serios problemele secției de fotbal. Și este foarte bine că ele sînt în atenția conducerii clubului, dar nu înțeleg de ce locul 9 ocupat anul trecut aduce analizarea antrenorilor și nu și a jucătorilor, pentru că — avem impresia uneori — ei pur și simplu sabotează procesul de instruire. Nu numai antrenorii Valentin Stănescu, și Victor Stănculescu sînt vinovați de această poziție a echipei, ci și fotbalistii. De aceea cred că se impune și o discuție cu ei. Pe de altă

parte, locul 9 de acum nu e numai o urmare a înfumurării de care s-au lăsat prinși jucătorii după cîștigarea campionatului, ci și o acumulare a oboselii fizice și psihice adusă de cele 3—4 ediții anterioare și în care de fiecare dată am dat bătălia pentru locul 1. Echipa noastră a avut un joc specific, cu o idee tactică și o organizare în care particularitățile fiecărui jucător erau speculate la maximum. Cred că o asemenea echipă nu vom mai avea. Va trebui să clădim alta, pe alte baze, cu alte caracteristici, după posibilitățile jucătorilor ce-i vom avea la dispoziție. Roy conducerea clubului și a secției să analizeze toate problemele pentru că ECHIPA NU E PREGĂTITĂ ASA CUM TREBUIE ÎN VEDEREA ÎNCEPERII CAMPIONATULUI”.

Ultimele cuvinte ale lui Em. Vogl au fost perfect ilustrate de meciul susținut duminică de Rapid în compania formației F.C. Argeș (1—1, la pauză 0—0). În timp ce ploieștenii au prezentat „11”-le pe care — în general — îl vor alina și în campionat, feroviarii au încercat o serie de soluții, antrenorii căutînd s-o descrie pe cea... salvatoare. Mai ales în atac, unde au fost încercați șapte jucători. Pe rînd, cuplul central a fost Dumitriu II — Marian Popescu, Neagu—Marian Popescu, Neagu—Stoicescu. De remarcat însă că au îmbrăcat tricoul echipei și cei suspendați, astfel că — în situația în care F. R. Fotbal rămîne la sancțiunile date — jocul de duminică va rămîne fără obiect, întrucît formația giuleșteană va trebui modificată structural în vederea primelor etape. Nu înțelegem însă de ce antrenorii Valentin Stănescu și Victor Stănculescu nu au acordat credit, duminică cel puțin, în meci amical, nici unui jucător de la „tineret”. Poate că acolo ar trebui căutate soluțiile.

Mircea TUDORAN

Matineu duminical în Giulești: Rapid (1—1). Iată-l pe ploieșteanul C. Radu (autorul golului echipei sale), izolat înfrî Andrei, Foto : A. NEAGU

FIECARE ANTRENAMENT TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ DE LA MINGE

În calitate de antrenor al echipei braziliene de fotbal am avut întotdeauna două avantaje hotărâtoare față de colegii mei de la cluburi. În primul rând m-am putut permite să acord mult mai mult timp pentru pregătirea echipei, explicând în liniște jucătorilor problemele de tactică; iar în al doilea rând m-am putut deplasa la meciurile viitorilor adversari, pentru a observa, în voie, pe fiecare jucător. Acest lucru îi este inaccesibil unui antrenor de club, deoarece meciurile de campionat ale echipelor se desfășoară de cele mai multe ori în același timp. Din aceste motive, consider că este aproape mai ușor să te pregătești pentru un campionat mondial decât să suporti tracasările zilnice într-un club.

TACTICA — ÎN FUNCȚIE DE JUCĂTORI

Înainte de a te putea decide pentru o anumită tactică, trebuie să cunoști perfect toți jucătorii din echipă. Odată tactică de bază stabilită, se fac unele modificări, în funcție de calitățile sau punctele slabe ale unora dintre adversari, pe care jucătorii în cauză le sesizează repede. Jucătorul brazilian se deosebește destul de mult de colegii săi din alte țări. La noi, antrenorul trebuie să se ocupe cu multă prudență de fiecare jucător în parte, tratându-l întotdeauna după caracterul și temperamentul său, dacă vrea să-l scoată în evidență toate calitățile și să formeze o echipă echilibrată.

Există jucători talentați, care primesc cu ușurință sfaturile rezonabile și se comportă în mod corespunzător; însă majoritatea se comportă după instinct, fără a ține seama de sfaturi. Unui ziarist, sau unui spectator îi este greu să deosebească cele două tipuri de jucători, mai cu seamă dacă aceștia sînt buni în joc. Ziaristul protestează de multe ori vehement dacă un jucător este înălțat din reprezentativă națională. Însă, pentru un om din afara taberei de presă, este — practic — imposibil de a stabili dacă un jucător este receptiv la însușirea unor planuri tactice sau dacă el poate juca doar într-un singur mod.

Astfel, este posibil, de exemplu, ca un atacant renumit să marcheze într-un meci interzicând două goluri pentru Brazilia, dar cu toate acestea el să nu mai fie selecționat pentru meciul următor. Spectatorii nu pot ști că acest jucător a avut de fapt cu totul altă sarcină de care nu s-a achitat, în ciuda celor două goluri.

La noi, de pildă, i se cere adesea extremului dreapta ca la atacul echipei adverse să se deplaseze odată cu adversarii, înapoi, să se ocupe de extrema stîngă, iar apoi — evident — să revină în atac. Deci, teoretic, tactica noastră nu ar putea fi numită 4-2-4. Dar se întimplă, firește, ca extrema dreaptă de care dispunem să nu se poată deplasa cu acest gen de joc. El preferă poate, să alerge după o pasă și să preia mingea în cel mai rapid timp; el este poate în stare să dribbleze șapte adversari și să marcheze un gol admirabil. Însă, dacă antrenorul are nevoie pe postul de extremă de un jucător care să ajute ocazional și în centrul terenului atunci doar vîltoza este inutilă, omul trebuie înălțat din echipă!

ATACUL ȘI PROBLEMELE LUI

Este clar că un atac format din cinci mari tehnicieni nu va marca prea multe goluri; dar și o înaltare cu cinci mari jucători, excelenți în apărare nu va fi prea eficientă, ea nu va ajunge nici să creeze ocazii de gol.

Echilibrul just dintre ambele tipuri de jucători este marea problemă în fotbal. Dacă cineva are înaintași talentați (cum au fost la noi în Brazilia Garrincha, Pele, Didi și Vava în 1958), atunci i se poate întimpla ca să renunțe la un jucător de pe postul de extremă stîngă bun, deoarece acesta, prin felul său de joc, îi seamănă prea mult lui Garrincha. Pe acest post este atunci important nu un tehnician, individualist, ci unul care să poată sprijini în mod corespunzător celelalte vedete. Se poate întimpla ca chiar Garrincha să trebuiască să fie scos pentru a da mai multă stabilitate în echipă!

De altfel, Pele și Garrincha reprezintă jucătorii care în timpul meciului au colaborat mult mai eficient decât la antrenament. Succesele lor au izvorât din inspirația lor instantanee și este cu totul lipsit de sens de a exersa în antrenamente acțiunile imprevizibile. La jucătorii cu mai puțin talent, este din contră, foarte util de a discuta de fiecare dată toate situațiile — teoretic și a le încerca practic. Unii învață foarte mult pe această cale, iar alții nu recepționează nimic și pierd foarte repede interesul.

Înainte ca un antrenor să dea indicații unui jucător de a prelua un alt post este bine să se asigure foarte precis dacă acesta este — în general — un jucător elastic. Aceasta durează opt zile. Se fac întilniți încercări în meciuri mai puțin importante. În acest timp antrenorul va observa că unii din sportivii săi pot oricînd să preia alte posturi fără ca unele din calitățile lor să sufere, în timp ce alții nu sînt în stare s-o facă.

Abia după studierea profundă a unei astfel de echipe se pot face recomandări cu privire la trăsăturile de bază ale tacticii. Aici mi se pare importantă o idee fundamentală: o echipă de talie mondială trebuie să fie oricînd în stare de a desfășura jocul după concepția sa.

În timpul fiecărui meci, mai ales în minutele importante de la început, trebuie luptat

DIN EXPERIENȚA SPECIALIȘTILOR STRĂINI

pentru preluarea conducerii pe teren. Încă la începutul meciului se vede dacă acesta va fi decis de finețe tehnică sau de un joc dur, de driblinguri elegante sau de pase lungi. Această problemă va fi dezlegată de echipa care va avea prima controlul asupra mingii.

Pe scurt: mingea este lucrul cel mai important. Trebuie să căutăm s-o păstrăm și din această cauză să imprimăm jocului un curs care este avantajos pentru echipa noastră. Aceasta este ideea de bază a oricărei tactici.

SISTEME... SISTEME...

Brazilienii nu joacă nicidecum sistemul 4-2-4 — atât de rigid cum susțin mereu criticii. La campionatul mondial din 1958, de exemplu, ne-am temut foarte mult că adversarii noștri vor retrage în apărare mai mulți jucători pentru ca printr-o superioritate numerică să stînjenească pe ambii noștri jucători centrali (halfii) în construirea atacurilor. Din această cauză am hotărît să introducem două schimbări importante în sistemul de joc. Extrema stîngă Zagalo a primit sarcina ca, la nevoie, să vină în sprijinul jucătorilor din centrul terenului, reluîndu-și locul în atac abia atunci cînd echipa noastră va trece la contraofensivă. În afară de aceasta, apărătorii Nilton Santos și De Sordi (iar mai tîrziu Djalmir Santos) au primit indicații ca în timpul atacurilor noastre să treacă, de asemenea, în centru, pentru a fi gata să-i sprijine pe înaintași.

Din 4-2-4 al nostru a rezultat deci 4-3-3 sau 2-4-4, după împrejurări, dacă eram în apărare sau atac. În funcție de situație, noi ne putem apăra cu șapte jucători sau ataca cu opt. Acest sistem a fost atît de bun încît în cadrul campionatului mondial, în meciul cu Austria, fundașul Nilton Santos a marcat un gol, iar în finala cu Suedia extrema stîngă Zagalo a împiedicat un gol „sigur”, respingînd cu capul mingea trimisă spre poarta lui Gilmar... Firește, toate aceste schimbări au fost experimentate cu

Aproape în toate țările europene au început pregătiri ale loturilor reprezentative de juniori în vederea ediției a XXII-a a Turneului U.E.F.A. Se știe că viitoarea întrecere a juniorilor va fi organizată în R. D. Germană, între 17 și 27 mai 1969, sediul comisiei de organizare fiind la Leipzig.

Comisia de resort din cadrul U.E.F.A. se va întruni la 19 și 20 septembrie la Leipzig, unde va

efetua și tragerea la sorși a jocurilor preliminare (la turneul final vor lua parte numai 16 echipe reprezentative). Inscriserile la Turneu trebuie să parvină la U.E.F.A. pînă la 31 iulie (FEDERAȚIA NOASTRĂ S-A ÎNSCRIS).

În legătură cu preliminariile, secretarul general U.E.F.A., Hans Bangerter, spune într-un comentariu asupra ediției Turneului 1968 din Franța: „Iugoslavia, R. D. G., Ungaria, Bulgaria, Ita-

lia, Belgia, R.F.G. și Anglia s-au calificat, în ediția trecută, prin meciuri eliminatorii cu Austria, Polonia, ROMÂNIA, Turcia, Malta, Luxemburg, Spania și Irlanda... ACESTE OPT ECHEPE ELIMINATE VOR PUTEA PARTICIPA LA TURNEUL DE ANUL VIITOR FARA SĂ DISPUTE MECIURI DE CALIFICARE”. Ceea ce înseamnă că echipa noastră va juca direct în turneul final.

grijă în meciurile amicale sau mai puțin importante. Eu m-am convins foarte bine că fiecare jucător care a fost nevoit să-și schimbe felul de joc și-a înțeles într-adevăr noul rol, putînd să-l joace cu succes.

În general, un antrenor bun poate face ceva pentru un jucător pînă la vîrsta de 20 de ani. Mai tîrziu însă, este greu dacă nu chiar fără șanse, în afară de mici excepții. Există totuși, câteva detalii care pot fi îmbunătățite prin exerciții permanente. De altfel, unii jucători ajung brusc la adevărata maturitate abia la 25 sau 26 ani. Aceasta poate fi pur și simplu o încununare a experienței lor; surprinzător, le merge totul mult mai ușor, fără un efort prea mare. În orice caz, este adevărat că fotbalistii tineri profită foarte mult jucînd în compania unor coechipieri mai vîrstnici. Ei învață, odată din teorie și apoi pentru că îi copiază pe cei mai vîrstnici. Nu este întîmplător că unii antrenori pleacă de la ideea găsirii unei „combinații” juste de talente tinere și jucători de experiență. La cel mai înalt nivel, al reprezentativei naționale, „bătrînii” sînt de-a dreptul de neînlocuit.

PENTRU JOCUL SIMPLU

Comparînd fotbalul din Europa cu cel din America de Sud, pot spune că europenii joacă mai echilibrat, că sînt mai demni de încredere (te poți bizi mai bine pe el) și în orice caz mai prudenți. Sud-americieni sînt mai rapizi, au mai multe calități înnăscute, sînt mai mobili și printr-o improvizare abilă pot da oricînd o întorsătură meciului.

După părerea mea, jocul trebuie să rămînă totdeauna cel se poate de simplu. Cu cît se dribleză mai puțin excentric, cu atît este mai bine. Uneori nu există nici o altă posibilitate de a întrece în violență pe adversar. Totuși înaintașul trebuie lămurit că senza sa este redusă dacă începe să dribleze.

Pentru a diminua aceste pericole, în Brazilia punem — pe diferite căi — accentul pe antrenamentul colectiv. Una din metodele noastre este jocul „numai de două ori”, în care fiecare jucător are voie să atingă mingea doar de două ori. Jucătorii trebuie să fie foarte atenți pentru a nu atinge mingea pentru a treia oară înainte ca alt jucător s-o fi atins o dată. Dacă aceasta se întîmplă totuși, atunci se acordă imediat o lovitură liberă împotriva propriei echipe. Această amenințare duce la pase mult mai rapide; nici un jucător nu mai vrea să dribleze, fiecare alungă mingea, liber. Un alt mod de antrenament (portughezii și brazilienii îl numesc „tabellas”) constă în pasă reciprocă. Doi jucători alungă schimbînd mereu mingea pînă la zona de penalti și încheie acest atac cu un șut la poartă. Aceasta se petrece la început fără adversar. Mai tîrziu este postat un apărător, pentru a pune pe atacanți în dificultate, iar la urmă sînt introduși doi jucători ca adversari — aproximativ ca într-un meci „veritabil”.

Jocul de modă veche, avînd ca „adversar” un perete, continuă să fie una din cele mai bune metode pentru îmbunătățirea tehnicii de control a mingii. Ceva asemănător se practică și la tenis. Progresează prin acest mijloc în special jucătorii care au un picior „slab”. Orice îndeminare poate fi exersată primînd mingea rîcoșată, fie cu rîstul interior, fie cu cel exterior.

Și stopul se poate antrena: mingea se ridică ușor către perete, astfel că se revine de la o înălțime mai mare și poate fi stopată. Astfel se poate exersa fiecare element tehnic — de sute de ori în zece de minute.

În orice caz, ANTRENAMENTUL, INDIFFERENT DE FORMA SA, TREBUIE SĂ PORNEASCĂ DE LA MINGE. Aceasta este valabil în special pentru portari, care sînt din păcate deseori neglijati de antrenorii de club. Iar în realitate ei au mai multă nevoie decît toți ceilalți, de exerciții.

Traducere de I. CATANA
după revista „Kicker”
R.F.G.

● La turneul „Città di Buenos Aires”, organizat în primele zile ale lui august de clubul Boca Juniors, vor participa — în afară de echipa gazdă — Santos, Benfica, River Plata și Vasas Budapesta. Această ultimă echipă înlocuiește pe Napoli. Conducătorii lui Boca Juniors au cerut clubului napolitan ca, indiferent că acesta nu ia parte la turneu, să-i permită totuși lui Sivori să joace la Boca.

● După cinci ani (Monaco în 1963), o echipă franceză reușește „dublul” cîștigării cupei și campionatului: St. Etienne, viitorul adversar al lotului nostru reprezentativ, la 14 august.

● Conducerea echipei argentinene de fotbal „Huracan” l-a premiat pe jucătorul Sivori cu o medalie de aur pentru gestul făcut recent de acesta. Invitat să ia parte la un program de televiziune

PIE SCURT

în scop de binefacere, Sivori și-a plătit singur drumul din Italia pînă în America de Sud, donînd societății organizatoare prețul biletului de avion pus la dispoziția sa.

● B.B.C. a făcut recent un film pentru televiziune despre viața fraților Bobby și Jackie Charlton. Numeroase societăți străine au achiziționat filmul.

● Federația iugoslavă a confirmat că în 1970 Congresul F.I.F.A. se va disputa la Dubrovnik. Data urmează a fi fixată ulterior.

● Federația peruviană l-a angajat pe brazilianul Didi ca selecționar al echipei Perului în vederea C.M. Peru face parte din grupă cu Argentina și Bolivia. Didi a început lucrul cu un număr de 22 de jucători.

● Internazionale Milano care l-a cedat lui A. S. Roma pe sud-americanul Benitez, are acum dreptul să angajeze în locul său un alt jucător străin. „Nerazzurii” duc tratative cu chilianul Toro de la Modena. (După cum se știe, în Italia, este permisă utilizarea a maximum 3 jucători străini).

CAMPIONUL... CAMPIONILOR

Probabil, dragi cititori, că gîndul v-a dus — cum ar fi normal — la „Cupa campionilor europeni”, care reunește anual toate echipele prime din țările continentului nostru. Dar nu despre asta este vorba, ci de cu totul altceva. Titlul de mai sus se referă

la un clasament, cu valoare strict statistică, alcătuit după punctajul realizat de cîștigătorile titlului național în 25 de țări europene, în campionatele respective pe anul 1967—68. El se prezintă astfel:

1. Celtic Glasgow (Scoția)	34	30	3	1	108	—
2. Ajax Amsterdam (Olanda)	34	27	4	3	96	—
3. Manchester City (Anglia)	42	26	6	10	86	—
4. St. Etienne (Franța)	38	24	9	5	78	—
5. Dinamo Kiev (U.R.S.S.)	36	21	12	3	51	—
6. Ferencváros Budapest (Ungaria)	30	24	4	2	85	—
7. A.E.K. Atena (Grecia)	34	22	6	6	68	—
8. Fenerbahce Istanbul (Turcia)	32	19	11	2	38	—
9. F. C. Nürnberg (R.F.G.)	34	18	9	6	71	—
10. Anderlecht Bruxelles (Belgia)	30	20	6	4	67	—
11. A. C. Milan (Italia)	30	18	10	2	52	—
12. Levski Sofia (Bulgaria)	30	18	8	3	61	—
13. Rapid Viena (Austria)	26	21	2	3	75	—
14. St. rogie Belgrad (Iugoslavia)	30	16	11	3	64	—
15. F. C. Zürich (Elveția)	28	18	6	4	67	—
16. Real Madrid (Spania)	30	16	10	4	55	—
17. Benfica Lisabona (Portugalia)	26	18	5	3	75	—
18. Carl Zeiss Jena (R.D.G.)	26	17	5	4	51	—
19. Ruch Chorzow (Polonia)	26	14	10	2	56	—
20. Spartak Trnava (Cehoslovacia)	26	15	5	6	57	—
21. Steaua București (România)	26	14	7	5	45	—
22. Waterford (Irlanda)	22	16	2	4	59	—
23. FF Malmö (Suedia)	22	14	5	3	53	—
24. Akademisk Copenhagen (Danemarca)	22	14	3	5	42	—
25. Rosenborg Trondheim (Norvegia)	18	9	9	1	40	—

JOCK STEIN, managerul faimosului Celtic, în fata trofeului pe care l-a pierdut după... patru luni de la cucerire și pe care speră să-l readucă în ediția viitoare în vitrina clubului: „Cupa campionilor europeni”

Așadar, Celtic este „campioana campioanelor” pe 1967—68.

Să subliniem faptul că echipa din Glasgow a realizat în sezonul trecut câteva performanțe demne de reținut: cel mai mare punctaj, numai un joc pierdut (!), doar trei meciuri nule, o eficacitate excepțională (108 goluri în 34 meciuri) în atac, fermitate în apărare (24 goluri primite), ceea ce înseamnă în medie 3,17 goluri marcate, și, respectiv 0,70 primite...

Dar, acest clasament nu poate fi prea fidel, dat fiind numărul diferit de meciuri disputate de fiecare campioană. O ordine mai exactă poate fi alcătuită raportînd punctajul reușit la maximum posibil de puncte, mai precis cît la sută a realizat fiecare din totalul maxim (după numărul de jocuri) al punctelor. Alcătuiind clasamentul după acest criteriu, el arată astfel:

1. Celtic Glasgow	92,64%	(2)
2. Ferencváros	86,88%	(8)
3. Ajax Amsterdam	85,20%	(3)
4. Rapid Viena	84,61%	(7)
5. Benfica Lisabona	78,84%	(4)
6. Waterford	77,27%	(4)
7. Anderlecht	76,66%	(1)
8. A. C. Milan	76,66%	(9)
9. Fenerbahce Istanbul	76,56%	(7)

10. St. Etienne	75,00%	(11)
Dinamo Kiev	75,00%	(5)
Levski Sofia	75,00%	(3)
F. C. Zürich	75,00%	(2)
15. Carl Zeiss Jena	74,61%	(5)
16. A.E.K. Atena	73,52%	(4)
17. Ruch Chorzow	73,07%	(3)
18. St. rogie Belgrad	71,66%	(5)
19. Akademisk Copenhagen	70,45%	(2)
20. Real Madrid	70,00%	(3)
21. Rosenborg Trondheim	69,44%	(3)
22. F. C. Nürnberg	69,11%	(3)
23. Manchester City	69,04%	(2)
24. Spartak Trnava	67,30%	(5)
Steaua București	67,30%	(2)

(Cifrele din paranteze reprezintă diferența de puncte față de a doua clasată).

Comparînd cele două clasamente rezultă că, exceptînd pe Celtic, toate celelalte echipe ocupă alte locuri în clasamentul pe procente, unele chiar poziții codase. Desigur că nici acest tabel de clasificare nu-i scutit de obiecțiuni. Dar, în orice caz, este mai aproape de realitate decît primul. Mai ales în ceea ce privește campioana noastră, a cărei poziție în ambele clasamente reflectă de fapt situația din fotbalul nostru, potențialul și puterea de concretizare reduse; dacă am raporta locurile echipelor după numărul total de goluri înscrise, poziția echipei noastre nu s-ar schimba în bine; ar ocupa locul 22.

„ANGLIA E CEA MAI PUTERNICĂ ECHIPĂ DIN LUME“

Unul dintre cei mai faimoși jucători din lume, internaționalul vest-german Franz Beckenbauer și-a ales ca loc de concediu de vară celebra stațiune italiană de pe malul mării, Riccione. Desigur că prezența lui a fost imediat remarcată și gazetarii italieni n-au pierdut această neașteptată ocazie de a-l supune unui necrutător tir de întrebări la care Beckenbauer s-a supus „fără murmur și șovăire”. Cotidianul sportiv „STADIO” din Bo-

logna — de pildă — a publicat recent un astfel de interviu din care reproducem câteva fragmente.

— Când vă vom vedea jucând într-o echipă italiană?, a fost prima întrebare pusă lui Beckenbauer.

— Din păcate, pentru moment, această posibilitate este exclusă datorită interdicției jucătorilor străini de a participa în campionatul italian până în 1971. Este, deci, prematur să vorbim despre acest lucru.

— Ați venit bucuros să jucați la noi?

— Fără îndoială, pentru că în Italia campionatul este unul dintre cele mai frumoase și dintre cele mai dure și pentru că aci se câștigă bine.

versiunea restrinsă a rolului așa cum se procedează în Italia. Într-adevăr, eu mă bucur de o deplină libertate de acțiune și mă lansez deseori înainte cu bune rezultate, fie în fazele de finalizare, fie în acțiunile de sprijinire a coechipierilor. Și acesta este rolul care îmi place cel mai mult, pentru că, practic, îmi permite să activez ca adevărat mijlocas, acest mod de a acționa având și avantajul că se creează elementul surpriză.

— Ați urmărit întâlnirile din cadrul recentului Campionat european interțări? Considerați just succesul Italiei?

— Din păcate nu am putut urmări aceste întâlniri deoarece în acea perioadă mă găseam cu

măsurile, va trebui să așteptăm un oarecare timp. Oricum, recente victorii asupra Angliei și Braziliei ne dau multe speranțe.

— După doi ani, cum apreciați faimosul gol al lui Hurst, validat cu o decizie foarte discutată de către arbitrul Dienst, și care practica a decis ultimul campionat mondial?

— Mă așiam foarte aproape de poarta noastră și deci într-o poziție bună pentru a juca de faza. Ei, bine, pot spune, cu deplină obiectivitate că mingea după ce a lovit bara a ricoșat în pământ dincoace de linia porții, deci n-a fost gol.

— Credeți că fără acest gol rezultatul ar fi fost altul?

— În mod sincer, apreciez că oricum tot Anglia ar fi câștigat campionatul.

— Vă amintiți cel mai frumos gol pe care l-ați înscris în cariera dv. sportivă?

— Pot să spun că ultimul, cel pe care l-am înscris în recentul meci cu Anglia, mai ales pentru importanța pe care a avut-o. A permis echipei noastre naționale să învingă pentru prima oară Anglia.

— Câștigați mulți bani ca fotbalist?

— Acum nu ne putem plinge, chiar dacă salariile noastre sînt departe de cele ale jucătorilor italieni. Dar, în țara noastră, noi, jucătorii, mai avem și altă ocupație pe lângă aceea de fotbalist. Eu, spre exemplu, conduc o agenție de asigurări. În ansamblu, mă pot declara satisfăcut cu ceea ce câștig.

— Știți că în Italia pentru Anastasi s-a plătit circa un milion de dolari? Ce părere aveți?

— Da, am auzit; dar, după mine, nici un jucător din lume nu valorează atât.

INTERVIU PE... PLAJĂ CU FRANZ BECKENBAUER

— În ce echipă ați prefera să jucați?

— Sunt multe echipele voastre de valoare care m-ar putea interesa. Inter, Milan, Juventus — de exemplu.

— În echipa reprezentativă a R. F. a Germaniei jucați mijlocas de susținere, mijlocas de atac; în echipa de club, Bayern München, îndepliniți rolul de „libero” cu libertatea de a vă infiltra deseori în atac. Pentru ce această schimbare de rol? Și pe care din cele două roluri îl preferați?

— În echipa națională prefer tricoul cu nr. 4, de mijlocas veritabil, în care rol, de altfel, mă simt în largul meu. În echipa de club, în schimb, antrenorul consideră mai util ca eu să joc „libero”, dar evident nu în

echipa mea în turnee în America. Am citit, totuși, că Italia, în special în cel de al doilea joc cu Iugoslavia, a învins meritat. Și am auzit vorbindu-se foarte frumos de comportarea pe care au avut-o Zoff, Facchetti, Domenighini, Anastasi, Riva și Mazzola, alături de obșnuitul Bobby Charlton și de tinerii jucători iugoslavi.

— Care este după dv., actualmente, cea mai puternică echipă națională din lume?

— Fără nici o îndoială, Anglia, datorită forței atletice, unității și disciplinei de echipă.

— Reprezentativa vest-germană, va reuși curând să-și recupeve vechile poziții fruntașe?

— Tocmai pentru că s-a deschis tinerilor o poartă foarte largă, pentru a se putea constata eficiența acestor

„ATENȚIE LA JAPONEZI!“

Plecați cu convingerea că vor avea de îndeplinit un simplu rol de ambasadori ai fotbalului englez, jucătorii renumitului club londonez Arsenal s-au înnoptat acasă din turneul în Japonia urmărit de nivelul atins de fotbalul din această țară. Acest sentiment îl exprimă cel mai bine scurtele dar cuprinzătoare aprecieri făcute de secretarul clubului, Bob Wall, cunoscut mai ales sub numele de „Di Arsenal”:

— „Avind în vedere că japonezii au început să privească în mod serios fotbalul numai de 5 sau 6 ani, progresele lor sînt uimitoare. Nu m-ar mira deloc dacă japonezii, care au numai jucători amatori, ar câștiga turneul olimpic din Mexic. În 10 ani ei vor deveni o forță în campionatul mondial”.

În cele trei partide sustinute în Japonia, „tunarii” — cum sînt poreclii jucătorii Arsenalului — au avut sarcini dificile, deși le-au câștigat pe toate (3-1, 2-0 și 4-0). Membrii lotului reprezentativ japonez, aflat în pregătire pentru Mexic (sub conducerea

unui antrenor vest-german și a altuia din America de Sud) — au dovedit curaj excepțional, multă abilitate și o mare capacitate de a-și ameliora jocul în contact cu echipele străine. Iar spectatorii (în total — 140.000) au manifestat cunoaștere a jocului și sportivitate.

De altfel, în momentul de față, echipa Japoniei întreprinde un turneu (de pregătire) în Europa. După patru meciuri în U.R.S.S., ea va evolua la începutul lui august, pe rînd la Praga (2 jocuri), Amsterdam (un meci), Viena (unul) și München (o partidă).

DE ICI, DE COLO... DE ICI, DE COLO...

CASATORIE ÎN... INCHISOARE

Cunoscutul jucător argentinian Osvaldo Sosa, de la „Argentinos juniors”, a fost eliminat în cursul meciului cu „Velez Sarsfield” deoarece și-a lovit un adversar în mod intenționat. Potrivit legiilor în vigoare, Sosa va trebui să-și ispășească vina „petrecind” 30 de zile la carceră. Pedansa i-a venit însă, în momentul cel mai nepotrivit: Sosa urma să se căsătorească cu o cunoscută artistă, Anita Gonzales. Pentru a nu amîna evenimentul, ei s-au decis să-și celebreze căsătoria la... închisoare! Această însă, a cam... deranjat postul de televiziune din Buenos Aires, care oferise fotbalistului și actriței suma de un milion de pesos pentru a transmite căsătoria lor. Acum însă, totul depinde de conducerea închis-

sorii, dacă își va da sau nu consimțământul...

PRETUTINDENI, PROBLEMA ARBITRILOR

Delegările de arbitri și arbitrajul în sine provoacă în toate părțile nemulțumiri. Fotbalul spaniol nu putea scăpa de o astfel de grijă, dată mai ales de delegări. În campionatul recent încheiat s-a mers după sistemul bazat pe calificativele arbitrilor, categorisiți ca atare. Rezultatele au fost total nemulțumitoare. Unii arbitri au condus excesiv de mult, în timp ce alții au rămas complet inactivi tot sezonul. Începînd cu campionatul 1968-69 federația va reveni la un sistem mai vechi de delegări. Înaintea campionatului, fiecare club va trebui să înainteze o listă a arbitrilor (exceptînd pe cei din orașul său) din rîndul cărora dorește să-l

fie delegat conducătorul de meci. Numărul arbitrilor recuzați nu poate depăși 20% din totalul lor. Delegările vor fi făcute ținîndu-se cont de aceste liste; federația însă, va avea grijă ca un același arbitru să nu conducă mai mult de două meciuri pe terenul aceleiași echipe. După fiecare joc, echipele vor comunica federației aprecierile lor asupra arbitrajelor, aprecieri de care forul de specialitate va ține seamă.

ÎN ASCENSIUNE

Hotărît lucru, fotbalul vest-german se află în plină ascensiune. Și cifrele arată cel mai bine acest fapt:

● din 1967, efectivul de jucători legitimați a sporit cu 135.352, atîngînd în prezent cifra totală de 2.619.277;
● numărul cluburilor afiliate a crescut și el cu 257; în prezent a ajuns la 16.043;

● în același timp, s-a majorat și grupul echipelor (nu cluburi): el numără acum 82.397 de echipe de toate categoriile;

● 804.852 din totalul jucătorilor legitimați sînt în vîrstă pînă la 18 ani și activează în 44.279 de echipe de juniori și elevi.

Și în 1974 campionatul mondial va avea loc în R. F. a Germaniei...

FOTBALIȘTI PORTUGHEZI SE ASOCIAZĂ

După multe eforturi, fotbalisti portughezi au reușit să creeze promisiile constituirii lor într-o asociație profesională legală, dat fiind faptul că profesunea de fotbalist este oficial recunoscută în Portugalia din anul 1961. A fost format un comitet din jucători: Jose Augusto (Benfica), Jose Carlos (Sporting), Pinto (Porto), Conceicao (Vitoria Setubal) și Rodrigues (Belenenses). Acesta a înaintat ministerului de resort o cerere semnată de peste 300 de jucători, prin care solicită autorizația oficială pentru înființarea asociației.

PUNCT FRĂMÎNTĂRIILOR DIN FOTBALUL AUSTRIAC:

- STASNY — NOUL SELECȚIONER UNIC
- ACORD DEPLIN CU TELEVIZIUNEA

Disputa dintre televiziune și marile cluburi de fotbal din Austria a fost încheiată, în sfîrșit, după discuții care au durat mai multe luni. Nu de mult a fost realizat un acord care satisfăcea ambele părți. Potrivit convenției semnate (cu excepția clubului Rapid), televiziunea are dreptul să transmită în direct 10 întâlniri din campionatul pe 1968-69, dar numai pe cele programate vinerea, iar cluburile interesate vor primi de fiecare meci 250.000 de șilingi.

Suma plătită de televiziune va fi împărțită în două: una, cea mai mare (procentul urmează să fie stabilit) va reveni celor două cluburi direct interesate (în mod egal), iar alta va fi afectată unui fond care la finele campionatului va fi repartizat, în părți egale, tuturor echipelor care au semnat acordul.

O altă hotărîre importantă: federația a încredințat antrenorului cehoslovac Stasny sarcina de responsabil unic al echipei naționale, începînd de la 15 iulie, în locul lui Alge, care a demisionat. Pentru prima dată în istoria fotbalului austriac Stasny a fost investit cu depline puteri și autonomie.

Prima acțiune pe care o va întreprinde Stasny va fi convocarea — în timpul cel mai scurt — a antrenorilor echipelor din prima ligă, pentru a stabili linia generală a pregătirii jucătorilor. Stasny acordă mare importanță acestei întâlniri, care urmează să fie primul pas spre o deplină colaborare între selecționerul unic și cluburi, lucru care a lipsit pînă acum, cu repercusiuni nefaste asupra activității reprezentativei. După înfrîngerea suferită de naționala austriacă la Leningrad, din partea echipei U.R.S.S., Stasny a subliniat faptul că jucătorii s-au prezentat la lot fără pregătire corespunzătoare, la nivelul cerințelor unui joc internațional, pregătire cu care ar fi trebuit să vină de la cluburi, și — în același timp — a remarcat că această lacună în nici un caz nu poate fi înlăturată într-un cantonament al lotului de o săptămînă și chiar mai puțin. De aceea, Stasny a luat hotărîrea de a convoca antrenorii echipelor fruntașe. Punînd bazele unei colaborări fructuoase, avînd adeziunea acestor antrenori, munca sa de selecționar va fi mult ușurată.

Sezonul 1968-69 se anunță foarte dificil pentru reprezentativa Austriei. În toamnă sînt programate primele jocuri din cadrul preliminarilor campionatului mondial (cu R. F. G. la 13 octombrie la Viena și cu Scoția la 6 noiembrie la Glasgow), jocuri așteptate cu viu interes de pe acum. De altfel, pentru partida cu vicecampionii mondiali au și fost reținute 20.000 de bilete. Federația vest-germană a cerut și obținut 10.000 de bilete. Locațiunea merge atât de bine încît se pronosticează un record de asistență. Un motiv în plus pentru Stasny să-și ia măsuri în vederea unei optime pregătiri a naționalei, care-și va continua importanța activitate și în primăvară, cu alte jocuri în preliminarii: cu Cipru (returul) la 19 aprilie la Nicosia, cu R.F.G. la 1 mai în R.F.G.; returul cu Scoția va avea loc în toamna anului viitor, la 5 noiembrie la Viena. În ciuda companiei selecte, Stasny vrea să facă totul pentru calificarea echipei sale pentru Mexic.

O fază din campionatul austriac: portarul Picher (Rapid Viena) reține balonul la care a sărit atacantul Poindl (F. C. Austria)

„VIAȚA FĂRĂ DUMINICĂ”

La 10 iunie 1934, cind căpitanii echipelor naționale ale Cehoslovaciei și Italiei, portarii Combi și Planichia, se aflau față în față la centrul terenului schimbînd fanioanele și bugetele de flori înaintea finalei campionatului mondial de fotbal, iar arbitrul Eklund se pregătea să fluiera începutul partidei, Svatopluk Pluskal avea doar 5 ani și cu totul alte griji decât... să trăiască cele mai glorioase pagini din istoria fotbalului cehoslovac.

În schimb, mulți ani după aceea, devenind jucător consacrat, a avut de la mulți cunoscuți cam ce fotbal se juca înainte.

Anii au trecut, a luat sfîrșit și cel de al doilea război mondial. Cehoslovacia s-a înscris în preliminariile campionatului mondial al cărui turneu final avea loc în Elveția în anul 1954. Juca în aceeași grupă cu echipele României și Bulgariei. Pînă la urmă seria a fost câștigată de Cehoslovacia, care a plecat în Elveția.

— „Mai bine am fi rămas acasă — se destăinuie Pluskal. — Cel puțin am fi evitat rușinea care o să mă urmărească pînă și în mormînt!”

În Elveția, în primul meci a întâlnit echipa Uruguayului în fața căreia Cehoslovacia a pierdut onorabil cu 2-0.

A doua adversară era cunoscuta echipă a Austriei. În seara dinaintea meciului, a fost anunțată formația. Interveniseră trei schimbări. În centrul liniei de apărare fusese numit Pluskal.

— „În noaptea aceea n-am putut dormi. Am avut tot felul de cosmaruri, mereu vedeam o minge pe care n-o puteam intercepta. Apoi, m-am văzut jucînd desculț, iar spectatoarii rideau de mine. M-am trezit ud leacără!”

Tot ud leacără a ieșit și de pe teren după meciul cu Austria. Niciodată n-a trăit o deziluzie așa de mare. Echipa sa pierduse cu 5-0!... Ca niște începători. Se făcuseră de ris.

A venit însă și ziua revanșei: la Viena în anul 1962, Cehoslovacia a învins Austria cu scorul de 6-0!

Lipsa de întâlniri internaționale, cu adversari renumiți și aplicarea sistemului WM vechi și depășit și-au spus cuvîntul în Elveția.

PRIMII PAȘI

La întoarcerea din Elveția fiecare jucător avea la ce să se gîndească Pluskal s-a întors cu gîndurile pînă în anii copilăriei.

...Echipa de pitici „S.K. Letna” din Zlin (astăzi Gottwaldov) nu și-a făcut niciodată de rușine clubul.

3. Svatopluk PLUSKAL

În orașul fabricilor de încălțăminte, copiii nu aveau cu ce să joace. Jucau cu ghetetele lor, iar Pluskal își amintește cum își ascundea ghetetele ca să nu le vadă mama, deoarece tălpile erau făcute ferfeniță.

La juniori a activat doi ani. La 15 ani se dezvoltase foarte mult, era înalt, astfel că părinții nu mai pridideau să-l transforme hainele. Pe teren, cunoscuții aproape că nu-l mai recunoșteau. Nici Svatopluk și nici fratele său nu mai puteau ascunde părinților faptul că jucau fotbal. Tatăl lor, cind a auzit de la cunoscuți că băieții lui joacă într-adevăr bine, a revenit la sentimente mai bune și nu le-a mai interzis să joace.

Veni și clipa cind Pluskal fu introdus în prima echipă. În cabina unde se dezbrăca, se întîlni cu jucători cărora cu puțin timp în urmă le ducea echipamentul la teren. Acum, îmbrăca aceleași tricouri ca și ei. Își amintește cu plăcere de timpurile acelea.

La un antrenament, Pluskal auzi discuții între jucători privitoare la transferul său. Era foarte surprins și necăjit totodată, mai ales că nu știa nimic și n-ar fi dorit să-i părăsească.

Întorcîndu-se acasă, află totul. Tatăl său aranjase să joace la echipa SVIT.

După două zile se duse la tatăl său.

— „Mi s-a spus că ai primit pentru transferul meu suma de 50 de mii de coroane!”

Tatăl nu-i răspunse nimic, însă din privirea sa reieșea că acesta era adevărul.

DE LA UN 11 m ÎN... ECHIPA NAȚIONALĂ

În noua sa echipă era o serie de jucători de valoare ca: Majer, Krizak, Kocourek, Crha. În primul meci se comportă destul de bine, însă, apoi, nu reuși să țină pasul cu ceilalți astfel că fu scos din echipă.

Înaintea unui meci important cu echipa Vitkovice, îmbolnăvindu-se titularul postului, i s-a redeschis din nou ușa primei echipe. Pe atunci, în formația din Vitkovice jucau Bican și Vejroda.

Nici nu începuse bine jocul și echipa SVIT era condusă cu 1-0 datorită golului înscris de Bican. La o infracțiune în care, arbitru a dictat o lovitură de la 11 m. împotriva echipei din Vitkovice.

Toți coechipierii s-au strîns în jurul lui Pluskal și l-au dus la punctul de 11 m., așteptîndu-l totodată atenția să nu cumva să rateze această lovitură, mai ales că era vorba de un meci decisiv în ceace privește promovarea în prima divizie a uneia din cele două echipe. Și nu le-a înșelat speranțele. A înscris un gol important. Observatorii federali, prezenți la meci, l-au remarcat și în urma raportului prezentat de acestia, a fost selecționat în echipa de tineret a Cehoslovaciei.

— „Lovitura de 11 m. mi-a deschis drumul în echipa națională”. — spune Pluskal.

CA SPECTATOR ÎN ANGLIA

— „Pacemui ne igrae?” (Tu de ce nu joci?)

— „Dar tu de ce nu joci?”

— „Ia uje starii!” (Sînt bătrîn).

— „Și eu la fel!”

Cei doi care s-au tm-

brățîșat schimbînd aceste cuvinte, erau Lev Iașin și Svatopluk Pluskal. Scena se petrecea înaintea meciului Cehoslovacia-U.R.S.S. din mai 1966. O jumătate de oră mai tîrziu, Pluskal apărea pe teren. Venise pentru solemnitatea ce avea loc cu ocazia retragerii sale din activitatea competițională. Stătea între Ladislav Novak și Josef Masopust, puțin cam stingher cind i s-a înmînat „Balonul de aur”, cea mai mare distincție acordată celor mai buni fotbaliști cehoslovaci.

Aici, pe stadionul Sparta, Pluskal știa ceea ce nimeni nici nu bănuia măcar: că era ultimul său joc în echipa națională și că în Anglia va putea pleca numai ca spectator, în timp ce echipa reprezentativă va rămîne acasă, deoarece nu s-a calificat printre cele 16 finaliste.

— „Am participat la trei turnee finale ale campionatului mondial ca jucător — spune Pluskal —, însă cu totul altceva este cind participi ca spectator”.

Poate și pentru faptul că Pluskal s-a obișnuit ca mai mult să joace decît să privească. Totdeauna povestește cu amărăciune de situațiile în care fiind ră-

care în orașul Nitra cu o echipă locală. Cind a ajuns la Nitra, i s-a comunicat că turneul a fost contramandat, astfel că toată deplasarea căzuase baltă.

Mai tîrziu, însă, a jucat în toate țările din Europa. Ca o ironie a soartei, în Finlanda nu a mai ajuns niciodată...

Prima deplasare în străinătate: Ungaria. Pleca cu echipa de club „SVIT” din Gottwaldov. Nu a jucat excepțional, totuși la sfîrșitul jocului și-a luat angajamentul față de sine însuși că la Budapesta trebuie să mai vină să joace, la nivelul fotbaliștilor echipelor Sparta și Ferencvaros din anii dinaintea celui de la doilea război mondial. Angajamentul și l-a respectat. În duminica aceea ploua cu găleata. Orașul era acoperit de o perdea de nori groși, iar străzile erau inundate de apă. Echipa Cehoslovaciei a abordat jocul destul de calm. Avea în fața sa glorioasă echipă a Ungariei, finalista campionatului mondial din 1954, neînvinsă de ani de zile pe teren propriu, echipa „vrăjitorilor balonului rotund”, care în ultimii șase ani învinsese de șase ori echipa Cehoslovaciei, permițîndu-i să

Amatorii de fotbal din capitala Greciei abia așteptau evoluția acestei echipe despre care auziseră atîtea lucruri bune. Hotelul „Cecil”, care trebuia să constituie pentru echipa Dukla o oază de liniște, devenise un adevărat furnicar de pasionați ai balonului rotund. Era și normal să fie așa. De fapt, în echipa Dukla, ei vedeau echipa Cehoslovaciei, defîntătoare a locului secund de la campionatul mondial din Chile. Au urmat jocurile: victorie asupra echipei Panathinaikos cu 1-0 și A.E.K. cu 4-0 și un rezultat nedecis (0-0) cu Olimpiakos.

CEI TREI DE ACASĂ

Oare cîți din sutele de mii de spectatori, care frecventează meciurile de fotbal cu regularitate, s-au gîndit la faptul că și jucătorii care aleargă pe gazonul verde au o serie de griji cotidiene?

— „Sîntem și noi părinți — spune Pluskal — avem soții, copii și ne gîndim la cei de acasă, pe care de atîtea ori trebuie să-i lăsăm singuri în timpul deplasărilor cu echipa în cadrul campionatului sau al turneelor în străinătate, cu echipa de club sau

de fiecare dată, el a căutat să analizeze de ce aștează i-a mers jocul și de ce data trecută a avut o evoluție sub posibilități. De multe ori a căutat să se convingă singur că ar fi timpul să renunțe la activitatea competițională. Măcar pentru o lună de zile. Să nu se mai gîndească la minge și nici la coechipieri. Să fugă cît mai departe de acest „perpetuum mobile”. Însă el știa că o săptămînă de inactivitate l-ar duce la deservire, că i-ar fi din nou dor de balanul acela afurisit, de gazonul verde al stadionului, de coechipieri. Tocmai din această cauză a ascuns doctorilor faptul că era rănit. Evita privirile bătătoare ale medicului, rezista durerilor și căuta să nu schișoape. Știa că odată intrat pe mina medicilor ar fi însemnat săptămîni de repaus. Și totuși, doctorii au descoperit traumatismele și l-au obligat să se odihnească. În acel moment Pluskal învidia pe cei care păseau pe gazonul verde, era cel mai nenorocit că nu putea fi acolo.

Radiografiile care i-au fost făcute au arătat o stare foarte serioasă, mai ales în cece privește labela picioarelor.

— „Desigur că nenorocitul acesta umblă acum în cărucior” — spusese medicul dînd compătîmior din cap, în timp ce cerceta radiografiile picioarelor lui Pluskal.

— „Da de unde, ăsta joacă fotbal, în momentul de față se află în Chile și se numește Pluskal” i se răspunse

CEA MAI MARE CINSTE

După terminarea jocurilor din cadrul turneului final al campionatului mondial din Chile, numeroși spectatori chileni care au apreciat jocul său frumos, i-au trimis o scrisoare prin care îl felicitau și îi făceau cunoscut că ar dori să înființeze un club de fotbal. În cazul că nu are nimic de obiectat, ar dori să-i dea numele său clubului.

Pluskal a luat această scrisoare drept o politețe din partea celor care îi scriau și a răspuns afirmativ.

Nici prin gînd n-ar fi trecut că toate acestea puteau fi serioase.

Acest eveniment îi aducea aminte de anii copilăriei, cind și el era Planichia sau Leonidas și de aceea își închipuia că această scrisoare trebuie să fie trimisă din partea unor copii.

Le-a răspuns că este de acord.

Și într-o bună zi, cind fotbaliștii cehoslovaci se aflau din nou în Chile, la hotelul unde locuia delegația cehoslovacă a sosit o scrisoare pe adresa lui Pluskal.

Era o invitație. Și-a reamintit de aceia care cu ani în urmă i-au scris, și în momentul cind a avut timp liber s-a dus la adresa indicată.

„Am fost de-a dreptul surprins” — povestește Pluskal.

Nu mai știam ce să cred și ce să le spun. Eu crezusem că cu ani în urmă copiii voiseră să se joace...”

Cu acel prilej Pluskal a aflat că clubul posedă patru echipe de fotbal în care joacă atît studenți cît și muncitori, trei echipe de baschet și fotbal în sală.

Acolo, la Santiago de Chile există un club sportiv cu 4 echipe de fotbal, 3 de baschet și de fotbal în sală, club a cărui denumire este:

„C.D. PLUSKAL” — Club Deportivo Pluskal Santiago de Chile.

Un monument viu al vechiniei tinărului „moș”, optmistul Pluskal, care a dat fotbalului totul.

Traducere de V. BENKOVSKI

Pluskal (dreapta), alături de Poplugar și Masopust, în echipa F.I.F.A. 1963

nit, trebuia să ia loc în tribună sau pe banca rezervelor.

Campionatul mondial a fost câștigat de echipa Angliei.

— „Cred că englezii au câștigat pe merit. Nivelul de joc a crescut de la meci la meci și deoarece au jucători individuali foarte buni, au putut realiza o asemenea performanță”.

Rineînțeles, cea mai mare surpriză a fost eliminarea Braziliei. Echipele Portugaliei și Ungariei au fost mai bune, astfel că dubla campionă mondială nu avea șanse.

— „Și acest lucru a fost just. Pur și simplu brazilienii n-au reușit să-și etaleze calitățile și să se concentreze în fața adversarilor. Cu toate că cunosțințele lor fotbalistice au fost de puțin superioare, ele au fost egale și chiar întrecute de entuziasmul jucătorilor adversi, element care a lipsit partenerilor noștri din finala chiliană. Acest lucru constituie, de altfel, farmecul fotbalului. Nici odată nimic nu este sigur, nimic nu este stabilit dinainte”.

ÎN STRĂINĂTATE

Nimeni, nici chiar el, nu ume o evidență a meciurilor pe care Svatopluk Pluskal le-a jucat O dată, cineva l-a întrebare prin ce țări a fost. L-au cam trecut nădușile pînă ce a putut să le enumere pe toate.

Pentru prima oară, tinărul Pluskal ar fi trebuit să plece în străinătate la vîrstă cind nici nu implinise 18 ani: în Finlanda. Mama sa îi pregătise bagajele, i-a pus și prăjituri pentru drum. Înainte de plecare, trebuia să mai susțină un meci de verifi-

inscrie doar patru goluri. Ca de obicei, Pluskal zimbea.

— „După părerea mea — spuse el în prima repriză — nici n-ar trebui să pierdem la diferență prea mare. Totul depinde de cine știe să... învinsă mai bine. După cite îmi amintesc, în ultimii ani nouă ne-a mers mai bine!”

Cine știe dacă spunea serios sau în glumă. Fapt cert este că statisticienii întâlnirilor de fotbal au înregistrat cea mai mare surpriză a anului: Cehoslovacia a învins Ungaria la Budapesta cu 4-2. Aceasta se întîmpla la 20 mai 1956.

În total, Svatopluk Pluskal, mijlocușul blond, înalt, cu numărul 5 pe tricou, a evoluat în 36 de țări din Europa, Asia, Africa și America.

PENTRU PRIMA OARĂ ÎN GRECIA

Dukla se pregătea în vederea turneului din America de Sud. Înainte de plecare trebuia să evolueze și în Grecia unde urma să susțină trei întâlniri. Toate acestea se întîmplau la începutul anului 1963.

Echipa a plecat în Grecia a doua zi după Anul Nou, urmînd să înființeze frunzele fotbalului grec, întâlniri care constituiau examene serioase pentru jucătorii cehoslovaci.

— Jucam în compania fotbaliștilor din aproape toate țările Europei — spune Pluskal — însă pe fotbaliștii greci nu-i cunoșteam”.

Nu uita că A.E.K. Atena învinsese pe Steaua roșie din Belgrad cu 2-1, iar Olimpiakos Pireu, într-un meci anical, învinsese pe F. C. Santos cu 1-0 și pe F. C. Barcelona cu 2-1.

echipa națională”.

Locuința lui Pluskal se afla într-un bloc nou dintr-un cartier liniștit din Praga. Pentru a putea răspunde cît mai precis la întrebările noastre, soția lui Pluskal și-a luat în ajutor o... agendă.

— „Este aliatul meu cel mai credincios, care nu minte nici odată. De pildă în anul 1962 l-am văzut pe „tata” doar 149 zile” — ne spune ea.

— „Cind juca la Praga — continuă soția lui Pluskal — eram cu toții în tribună unde trăiam aceea exaltare caracteristică dinaintea jocului, bucuriile și amărăciunile din timpul jocului și apoi, discuțiile interminabile după terminarea partidei”.

Mai dificil era atunci cind echipa juca în deplasare sau în străinătate. Familia, se strîngea fie în jurul aparatului de radio, fie în jurul televizorului, susținîndu-și echipa poate mai mult decît în tribună.

— „Nu pot concepe viața fără fotbal” — și-a notat cîndva Pluskal în agenda sa. Știind toate acestea, familia — soția fiul și fiica — a trebuit să se impace cu această idee.

MAREA PASIUNE

— „Dacă ai avea din nou 18-20 de ani și ai putea să alegi, te-ai apuca din nou să joci fotbal?”. Întrebarea aceasta i-a fost pusă lui Pluskal de un grup de ziariști.

Gîndindu-se puțin Pluskal a răspuns:

„Fotbalul este pasiunea mea!”.

Fiecare fotbalist a trăit clipe de bucurie și de decepție. Pluskal, a simțit și el pe propria-i piele, cît de trecătoare sînt sentimentele tribunelor. Însă

La 26 august a.c. campioana R. F. a Germaniei, F. C. Nürnberg va sustine un meci amical cu câștigătoarea ediției de anul trecut a „Cupei Intercontinentale”, Racing Buenos Aires.

Federația vest-germană a numit pe președintele federației regionale Saar, Hermann Neuberger, ca șef al comitetului de organizare a campionatului mondial ediția 1974 care va fi găzduit de R.F. a Germaniei.

Federația maghiară a alcătuit lotul olimpic format din 30 jucători dintre care se vor alege cei 18 ce vor face deplasarea în Mexic. Din acest lot largit fac parte printre alții: Fater, Dunai, Novak, Varga, Kozma, Nagy etc.

Peste câteva zile, cunoscutul internațional iugoslav Gaiici va semna un „contract” de data a ceea ce pe viață: se va căsători cu o fostă regină a frumuseții, Yvonne Puhijer din orașul Dubrovnik.

Helmuth Johansen, antrenorul fostei echipe campioane a R.F. a Germaniei, Eintracht Braunschweig, a făcut de curând un interesant experiment. Având de sustinut un meci amical, el a procedat la alcătuirea formației în felul următor: s-a fixat asupra portarului, i-a ales pe ceilalți zece jucători de cimp, dar

posturile acestora au fost trase la sorți. În felul acesta o extremă a devenit fundas, un atacant a devenit mijlocas ș.a.m.d. Ceea ce nu i-a împiedicat să câștige cu 9-0!...

Întreținut în perioada 15 decembrie — 5 ianuarie campionatul francez va fi întrerupt. Echipa reprezentativă a Franței va face un turneu peste ocean urmând a juca două meciuri cu selecționata Mexicului și încă unul sau chiar două împotriva unor adversari care urmează a fi fixați.

F.C. Barcelona a câștigat Cupa Spaniei învingând în finală pe Real Madrid cu 1-0. Interesant la acest act final al Cupei i-a pus ultima oară față-n față pe cei doi protagoniști cu mai bine de 32 ani în urmă sau mai exact la 21 iunie 1936; atunci tot Barcelona a câștigat cu 2-1 adăugându-și prețiosul trofeu. Și încă un amănunt, golul victoriei a fost înscris de... Zumzunegui, fundas central la Real Madrid.

În ținuta protocolară, atît de caracteristică ritualului britanic (jacket, jachetă, pantaloni vârgați și cravată gri), popularul antrenor al lui Manchester United, Matthews Busby, părăsea — însoțit de soția, fiul și fiica sa — palatul Buckingham. Era încă sub puternica emoție a ceremoniei la care participase și în cursul căreia primise din partea reginei titlul de Sir. Noul cavaler a pornit pe jos și a intrat în parcul situat în fața palatului. Pe una din alei un copil fugărea o minge. Ajuns în fața ei, Busby nu s-a putut abține și uitînd ceea ce reprezenta în clipa aceea, a lovit-o precis cu piciorul, cu eleganța unui vechi internațional scoțian. Fotbalul i-a învins pe Sir Busby...

Acesta este Matt Busby, figură legendară în fotbalul mondial, care se mîndrește cu ea. Și căreia jucătorii săi, mai ales, îi păstrează o mare prețuire. „Pentru mine — spunea Bobby Charlton, omul nr. 1 al falomusului antrenor — Matt Busby este înainte de toate... Matt Busby. Un manager excepțional, care cunoaște fotbalul fără să întrebuințeze formule magice, clubul său pînă în virful degetelor și pe oameni într-un mod extraordinar. În fiecare din noi este puțin din Matt Busby și aceasta este o fericire. Pentru toți el ne este ca un părinte și ne dă exemplu în fiecare clipă”.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

O NOUĂ REGLEMENTARE A CONTROLULUI ANTI-DOPING ÎN ITALIA

Federația de fotbal și asociația medicilor sportivi din Italia au adoptat un nou regulament anti-doping, care va intra în vigoare de la 29 septembrie, cu ocazia primei etape a noului campionat.

Noul regulament prevede sancțiuni mult mai severe decît cel vechi. Jucătorii care vor fi prinși ca au folosit doping vor fi suspendați pe minimum 4 etape iar conducătorii cluburilor pe o perioadă care nu va fi în nici un caz mai mică de 3 luni.

Antrenorii, medicii sportivi și maseurii vinovați vor fi suspendați pe cîte cel puțin o jumătate de an iar echipele de categoria A vor primi amenzi variînd între zece și o sută milioane de lire!

Cum se va face controlul? După meci, un medic-inspector al federației, arbitru și delegați de echipe se vor reîntîni și vor trage la sorți dacă să se facă sau nu control. În caz pozitiv, se vor trage la sorți cîte trei jucători din fiecare echipă, care vor fi supuși probelor.

MODIFICĂRI ÎN COMPONENTA UNOR GRUPE DIN TURNEUL OLIMPIC

Se pare că în grupele B și C ale turneului olimpic se vor produce unele modificări. Federația din Maroc a cerut F.I.F.A.-ei și C.I.O. să fie trecută din grupa C, unde figurează alături de Ungaria, San Salvador și Israel, în grupa B în locul reprezentativei Guineei și alături de cele ale Franței, Mexicului și Columbiei.

Șansele demersurilor făcute de marocani sînt foarte mari fiind de așteptat ca la prima reuniune a F.I.F.A.-ei și C.I.O. să-și dea acordul.

NU-I TREBUIE MAI MULT!

Ziarul spaniol de specialitate „Marca” a publicat într-unul din ultimele numere o foarte sugestivă caricatură. Ea înfățișează doi jucători care stau de vorbă. Unul dintre ei, tip simplist, îi spune celuilalt: „Știi, se pare că trebuie să recurg la un medic ca să-mi grefeze un... creier, un plămîn și un picior sting. Antrenorul mi-a spus cu după această operație am să pot fi un bun jucător de mijlocul terenului”.

Mai mult nici nu i-ar trebui...

SCHIMB NU GLUMĂ!

Campioana Italiei, A.C. Milan, face toate eforturile pentru a clădi o puternică formație cu care să înceapă, cu succes, bătălia pentru „Cupa campionilor europeni”. Printre jucătorii „ochiți” este și excelentul „om de mijloc” internaționalul Bulgarelli de la A.C. Bologna. Milanezii s-au adresat acestui club, solicitînd asentimentul transferului. Bolognezii au fost de acord, dar contra schimb:

— Vi-l dăm pe Bulgarelli dacă voi ni-l cedați, în schimb, pe... Rivera și Prati.

Ceea ce Milan a refuzat. Și pe bună dreptate...

O ÎNTREAGĂ ECHIPĂ

PE LISTA DE TRANSFERĂRI!

Conducerea clubului Austria — Viena a făcut cunoscută lista cu jucătorii pe care intenționează să-i cedeze. Această listă cuprinde 13 jucători și anume: Hochleitner, Knoll, Hiesel, Prowaznik, Schmidradner, Binder, Junreiter, Spruck, Wilhelm, Voglsinger, Grill, Flala II și brazilianul Jacare, revenit la club după ce fusese împrumutat pentru un an echipei din Linz. Cum se vede, efectivul unei echipe întregi...

UN EXEMPLU DE URMAT

Jucătorul vest-german Helmuth Strassl de la echipa regională T.S.V. din orașul Johanniskirchen a fost recent sărbătorit pentru cel de al 500-lea său meci de campionat! De remarcat că el nu a jucat decît la această echipă și că în decursul carierei a ocupat succesiv toate posturile, inclusiv acela de portar. De asemenea, niciodată nu a fost obiectul nici celei mai mici sancțiuni. Un frumos exemplu de statornicie și comportare sportivă.

DI BELLA — CEL MAI BUN ANTRENOR DIN ITALIA!

Premiul „Seminatore d'oro” care răsplătește la sfîrșitul campionatului pe cel mai bun antrenor italian, a fost acordat în acest an lui CARMELO DI BELLA, care a reușit să promoveze în prima divizie cu Palermo. Acest premiu, instituit cu 13 ani în urmă, este oferit de către federația de fotbal și Institutul național de asigurări și constă într-o statuie, opera sculptorului Mannucci.

Au fost acordate, de asemenea, diverse premii cîte unui antrenor din fiecare categorie (A, C, D, amatori, tineret etc.) precum și unui ziarist sportiv cu merite deosebite în fotbal. Acesta este cunoscutul ziarist și radio-reporter Nicolo Carosio.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Înaintas — Joacă la pitici. 2) Vorbește la tribună — Prefix înnoitor — Fiecare cu campionatul său (pl). 3) Căutat — De ce s-a întors? — Dă ocol terenului. 4) Înain-

tas — Cele ce nu risca. 5) Afară din teren — Alți înaintași. 6) Pas sec! — Apărători. 7) Extremă — Reprezentate prin naționale. 8) A remarca — A exista — La pronosport! 9) A

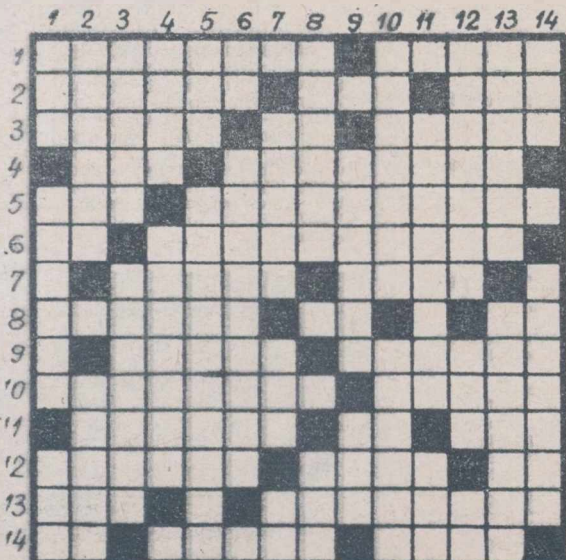
expune rezultatele — Parcele... sportive. 10) A însuma numărul de puncte acumulate de o echipă — Fotbal temeramental. 11) Forță (pl) — Îi aparține — Desfundă terenul. 12) Verbul tentației — Partidă de fotbal — R. 13) Plini de viață — Driblinguri. 14) Vogel și Dumitriu II — Demarcat — Înaintează cu spatele.

VERTICAL 1) Atac — Bară fixă — Salut roman. 2) Driblat — Cel mai potrivit. 3) Tras afară — Pe lingă poartă. 4) Cea mai bună apărare — Parte intro-

ductivă. 5) Driblează pentru U.T.A. — Efectul avantajului (pl) 6) Însă — Progresul... o presupune. 7) Marchează terenul — În prezent — Deasupra. 8) A dribla (fig) — Fructul discordiei. 9) Poate fi tras în fire — Șut... gol. 10) Apărător... ca la carte — Curier. 11) Zi cu soare — La Milan! 12) Ciobani — Echipă... cu balans — În orice meci! 13) Dădea tircoale extremelor — Grabă în execuții (pl) 14) Nume feminin — Stopează înaintarea Rapidului (pl).

DEZLEGAREA CAREULUI DIN Nr. 112

Orizontal: 1) Lovitură — Nud. 2) Apărare — Meci. 3) Tinar — Spiț — C. 4) ND — Săpun — St. 5) Beat — Cimentă. 6) Ural — Nn — Ur. 7) Be — Ceas — Plin. 8) U — P — Cu — Alene. 9) Ironizată — Șu. 10) Tare — Iriși — T. 11) Tt — Atacator. 12) Ouidă — Tătaru.

DRIBLING ÎN CAREU

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Stefan Cavaci, Gh. Dumitrescu Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Ieșcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

DIN PREGĂTIRILE VIITORILOR NOȘTRI ADVERSARI

Știți cine este Akademisk?

O ECHIPĂ AMATOARE, CU SEZIUL ÎNTR-O COMUNĂ — CAMPIONANĂ A DANEMARCEI!

Sortii au desemnat, pentru a doua oară, un partener danez pentru reprezentanța fotbalului nostru în „Cupa campionilor europeni” 1968-69. Prima dată s-a întâmplat în ediția 1965-66 a Cupei, când Dinamo București a întâlnit și a eliminat pe Odense B. 1909. Acum, la 18 septembrie și 2 octombrie, campioana țării Steaua București va înfrunta pe Akademisk B.K., deținătoarea titlului Danemarcei pe anul 1967 (în această țară, campionatul se dispută după formula primăvara-toamna).

Cine este Akademisk? La această întrebare ne răspunde, făcând o succintă și interesantă prezentare a echipei daneze, un corespondent ocazional al revistei noastre fostul nostru internațional și jucător al Rapidului București, R. GHURITAN, aflat în prezent la Copenhaga. Îi dăm cuvântul în rândurile de mai jos.

De fapt, Akademisk Boldklub nu-i din Copenhaga, ci — oricât va părea de curios — dintr-o comună din apropierea capitalei Danemarcei, din Bagsvaerd. Și pentru că surpriza să fie mai mare, adaug că acest club dispune în această localitate de un complex sportiv de toată frumusețea cu care danezii se mândresc. Complexul cuprinde numeroase terenuri de fotbal, tenis, handbal etc.

Înființat în 1889 (curând va împlini vârsta de 80 de ani...), A.B. (numele său prescurtat) a avut la început un caracter exclusiv studențesc. Din echipele sale — și are foarte multe — nu puteau face parte decât cei care urmau studiul universitar. Pe parcursul anilor însă, această caracteristică s-a pierdut. Clubul și-a lărgit sfera de cuprindere și ca urmare a unor măsuri luate de conducere, din anul 1965 a devenit un „club deschis” putând face sport în cadrele sale oricine dorea, și studenții și muncitori și funcționari.

Antrenamente — seara!

Da, jucătorii fac antrenamente seara. Peste zi

fiind ocupați fie la facultăți, fie cu profesiunea lor, ei nu au timp să se pregătească după-amiaza și atunci se reunesc la antrenamente seara. De altfel, ca și ceilalți fotbaliști danezi, cei de la „A.B.” sînt pur amatori. Ei contribuie printr-o cotizație anuală de circa 200 coroane la achiziționarea echipamentului!

Meciurile — amicale sau oficiale, interne sau internaționale — le susțin însă la Copenhaga, pe stadionul central.

Pepinieră de internaționali

Și la jocurile lui „A.B.” vin foarte mulți spectatori, pentru că este o echipă deosebit de simpatizată. Valoarea sa rezultă din faptul că de-a lungul anilor și-a inseris de nenumărate ori numele pe lista câștigătorilor campionatului, fiind aproape întotdeauna pe primul plan al activității fotbalistice din Danemarca. Dar valoarea echipei este dovedită și de cei 53 de jucători dați în cariera sa echipei naționale și de... exportul de fotbaliști. Jensen care a jucat la Bologna, K. Hansen — prezent în formația lui Atalanta, C. Hansen și Juventus Torino, H. Nielsen — care a făcut parte din echipa Atalanta și apoi Morton (Scotia) și Cr. Bjerre — în prezent plecat în S.U.A., de pildă, sînt plecați de la Akademisk.

În plus, echipa aceasta a avut un frumos calendar

internațional, și a obținut câteva rezultate foarte bune, cum a fost meciul nul (1-1) cu reprezentativa R. D. Germane la Magdeburg, și victoria asupra cunoscutei formații spaniole Barcelona.

Lotul pentru București

P. W. HERIKSEN (21 ani, funcționar — J. LARSEN (23 ani, zugrav, 2 ori internațional A), N. YDE (24 ani, dentist, 1 A) — O. CARLSEN (24 ani, student, internațional B), E. MOLSGAARD (26 ani, inginer, cel mai bun jucător al formației), FL. KJAERGAARD (22 ani, chimist, 3 A) — H. BERNBURG (21 ani, desenator, 1 A), FL. HANSEN (18 ani, student), F. WIBERG (25 ani, student, 5 A), P. L. RAHMUNSEN (23 ani, tinichigiu), J. PETERSEN (20 ani, student). Rezerve: H. WESTERGAARD (portar, 18 ani, ucenic mecanic), J. KOLLAETZ (24 ani, funcționar) și B. LARSEN (26 ani, meseriaș, internațional A).

Lotul este completat cu: J. KALTOFT (23 ani, tipograf, internațional juniori), J. NJOR (31 ani, ziarist, internațional B), T. ANDERSEN (18 ani, tehnician), E. SANDVAD (20 ani, student). Antrenor: MARIO ASTORRI.

Cum se vede, o echipă foarte tină, care însă în prezent ocupă un loc modest în campionat: după 10 etape se află pe locul 9.

AKADEMISK BOLDKLUB CAMPIONANĂ A DANEMARCEI ÎN ANUL 1967. În picioare, de la stînga la dreapta: Jorgen Koltoft, Ove Carlsen, Johnny Petersen, Ejgil Molsgaard, Finn Wiberg, Kresten Bjerre

(plecat în S.U.A.). În rîndul de jos: Jan Larsen, Niels Yde, Paul Verner Henriksen, Flemming Kjaersgaard, Erik Sandvad și Mario Astori (antrenor). POLITIKENS PRESSE FOTO — Copenhaga

F. C. KÖLN

Primele antrenamente la sfîrșitul acestei luni. Campionatul R.F. a Germaniei va începe simbătă 17 august. Iată programul jocurilor viitoare adversare a lui Dinamo București, în „Cupa cupelor” pînă la data de 2 octombrie: cu Kickers Offenbach la 17.VIII (acasă), cu Borussia Mönchengladbach la 24.VIII (deplasare), cu Hannover 96 la 31.VIII (a), cu Kaiserslautern la 4. IX (d), cu 1860 München la 7.IX (a), cu Hamburger SV la 14.IX (d), cu FC Schalke 04 la 21.IX (a), cu Hertha BSC Berlinul occid. la 28. IX (d).

PARTIZAN

Jucătorii belgrădeni și-au reluat antrenamentele la 21 iulie, sub conducerea antrenorilor Bobek și Mihailovici. În programul de pregătire sînt incluse câteva partide amicale: 30 iulie la Novi Sad cu Voivodina; în august turneu în R.F. a Germaniei: 2 august cu VfB Stuttgart, 3 august cu Eintracht Frankfurt și 7 august cu Eintracht Braunschweig; în continuare, un meci la Geneva cu F.C. Servette.

Campionatul Iugoslaviei va începe la 18 august. În prima etapă, Partizan va juca la Zrenjanin cu Proleter.

ST. ETIENNE

Peformera de anul acesta a fotbalului francez, Saint-Etienne, campioană și deținătoare și a Cupei, va susține, în cadrul pregătirilor pentru viitorul campionat (care va începe la 3 septembrie), o serie de meciuri amicale: cu Feyenoord la 11 august la Rotterdam; cu selecționata României la 14 august la Vichy; cu Feyenoord la St. Etienne la 22 august; 28-30 august jocuri în cadrul turneului internațional de la Casablanca, alături de două echipe marocane, Atletico Madrid și, probabil, Racing Buenos Aires.

CLUBURILE NOASTRE SĂ IA AMÎNTE

Clubul italian A.C. Fiorentina a făcut o prețioasă achiziție: un lot de 70 de tineri jucători, născuți între anii 1950-54. Cu ei speră să-și întărească propria pepinieră, destul de bogată, și să-și mărească posibilitățile de reîmprospătare a cadrelor primei garnituri.

FOTBALIST ÎMPUȘCAT...

DIN GRESEALĂ!

Zilele trecute, un jucător al clubului Buonsuccesso din Rio, Brandao (pe numele real: Luis Carlos Nascimento) a fost împușcat de un polișt. Acesta l-a asemuit cu un om care-l insultase în timp ce se afla în serviciu. Căzută a făcut multă vîlvă în Brazilia.

INDISCIPLINA ASPRU SANȚIONATĂ ÎN SCOTIA

Cluburile scoțiene sînt fără milă atunci cînd este vorba de indisciplina jucătorilor. Un exemplu. Doi jucători ai clubului Dunfermline, Willy Duff și Roy Barry, s-au prezentat cu înlînzire la reluarea antrenamentelor; primul cu o zi, al doilea cu trei zile. Și ambii s-au văzuț cu buzunarele ușurate cu câteva sute de lire! Fără drept de apel.

PELE ÎN ATENȚIA... PREȘEDINTELUI JOHNSON

F.C. Santos și-a încheiat lungul său turneu prin Europa, America de Nord, Centrală și de Sud și, la ora actuală, jucătorii săi, ajunși acasă, la Sao Paulo, își deapănă firul amintirilor. Și au ce povesti. Mai ales „regele” Pele, care a tras o spaimă atunci cînd misterioasa voce de la Los Angeles l-a amenințat, prin telefon, cu moartea. Ancheta poliției americane a dus la concluzia că amenințarea a venit din partea unui antrenor mintal.

Dar, Pele are și amintiri plăcute. După cum anunță „France Football” — președintele Johnson și-a exprimat dorința de a-l vedea și a primit nenumărate invitații din Cleveland, St. Louis, Atlanta, Vancouver și San Francisco.

UN „SPION” NENOROCOS: SIR MATT BUSBY...

Antrenorul clubului Manchester United a petrecut câteva zile, împreună cu președintele Louis Edwards, în America de Sud cu scopul de a vedea la lucru cele mai reprezentative echipe de club și în special pe Estudiantes La Plata, viitorul adversar în „Cupa Intercontinentală”. Și Busby a avut prilejul să vizioneze un autentic derby în stil sud-american: Racing Buenos Aires — Estudiantes, cu atmosferă încărcată și eliminări din joc. N-a avut însă noroc să stea mai mult în America de Sud, pentru că s-a intoxicat și s-a întors bolnav în patrie.

PENTRU AGENDA DV.

MIERCURI 17 IULIE
Meciuri amicale
Lima: Peru—Brazilia 0-4
Kotka: Finlanda—Polonia (tin.) 1-1
DOMINICA 21 IULIE
Meci amical
București: Progresul—Portuguesa 2-2
MARTI 23 IULIE
Meci amical
Constanța: Farul—Portuguesa 0-0

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 30, din 28 iulie 1968:

1. S.U.T. — Otetul	2
2. Ancora — Unirea Focșani	x
3. C.S.M. Sibiu — A.S.A. Sibiu	x
4. C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad	1
5. C.F.R. Timișoara — U.M.T.	1
6. Metalul S. M. — Minerul B.M.	1
7. Victoria Carei — Unio S. M.	1
8. Olimpia — Metalul Alud	1
9. Soda Oc. Mures — C.F.R. Cluj	x
10. Unirea Dej — Ind. Sirmei	2
11. Metalul Tîrg. — Electronica	1
12. Rapid C. F. — T.U.G.	x
13. Electroputere — Victoria Tg. Jiu	1

Din evenimentele săptămîinii

CEI MAI CAUTAȚI JUCAȚORI ÎN ITALIA... Sînt cei care pot juca pe mai multe posturi. Asta ca urmare a hotărîrii federației oa din viitorul campionat să poată fi înlocuit și un jucător de cîmp.

A. BENTU A ARBITRAT EXCELENT! Finala Cupei Greciei, Olimpiakos Pireu — Panathinaikos Atena (1-0) a fost foarte disputată. Mai ales în prima repriză cînd echipele au fost stăpînite de multă nervozitate și au comis nenumărate neregularități, sancționate însă prompt de „excelentul arbitru român Bentu” (aprecierea aparține corespondentului din Atena al revistei „France Football”).

BĂTALIA TRANSFERĂRI-LOR ÎN PORTUGALIA. Majoritatea cluburilor, Benfica și Sporting Lisabona, se află într-o adevărată întrecere de achiziții, care face să circule sume enorme. Sporting și-a asigurat serviciile lui Chico de la Leixoes, Clesino (Montijo), Pedras (Setubal), Ernesto (Academica), Benfica, în schimb, a cumpărat doar pe Praia (Leixoes) și este în litigiu cu Setubal pentru Jose-Maria.

FAZLAGHICI — MANECHIN!... Cîm sare firmă de confecții din Sarajevo l-a angajat pe internaționalul iugoslav Fazlaghić ca... manechin. Fotbalistul iugoslav i se prevăd perspective: este un băiat frumos de 1,83 m...

JUNIORII SUEDEZI CEI MAI BUNI. Turneul internațional de juniori de la Reykjavik s-a încheiat cu victoria Suediei: 2-2 în finală cu Islanda și apoi victorioasă la... 11 m; a transformat toate trei loviturile, față de două ale Islandei. Pentru jocurile 3-4: Norvegia — Polonia 2-0; pentru jocurile 5-6: Danemarca — Finlanda 1-0.

ȘI VALCAREGGI PARTICIPIA LA CURSUL DIN ANGLIA! La lotul de antrenori italieni care iau parte la un curs organizat în Anglia, se va adăuga și... Valcareggi, selecționerul „squadrei azzurra”, campioana Europei. Antrenorii italieni vor rămîne în Anglia pînă la 4 august.

STRELTOV A DETRONAT LIDERUL! Într-un meci cu o desfășurare pasionantă, Torpedo Moscova a surclasat pe liderul Spartak Moscova cu 5-1 și a deschis drum spre primul loc echipei campioane Dinamo Kiev. Victoria Torpedo-ului a fost determinată în mare măsură de jocul dezlănțuit al lui Streltov, autor a două goluri.

„H. H.” SANȚIONAT ÎN... SPANIA. Federația spaniolă a decis ca Helenio Herrera în urma „afacerii” cu Atletico Madrid, la care a renunțat să se angajeze — să nu mai poată figura în corpul de antrenori din controalele sale și nici să practice profesia de antrenor decât dacă plătește colegiului de antrenori suma de 60.000 de pesetas, în rate anuale de 6.000.

CALENDARUL DEFINITIV AL ECHIPEI FRANȚEI. Biroul federației franceze a definitivat calendarul echipei naționale în modul următor: Franța — R.F. a Germaniei la 25 septembrie (la Marsilia), Franța — Spania la 17 octombrie (la Lyon), Franța — Norvegia (C.M.) la 6 noiembrie (oraș nedeterminat), Anglia — Franța la 12 martie 1969 (la Londra).

ABONAȚI-VA LA REVISTA

Fotbal

Oficiile P.T.T.R. și factorii poștali din întreaga țară fac, în continuare, abonaamente